

OPPGITT OVER UNIVERSITETET I OSLO:

Vil ha bedre dysleksi- hjelp

Nyhet side 10 og 11

«Norske
humanister har
skapt sin egen
krise»

Julie Kalager, Kulturredaktør i Universitas

Kulturkommentar side 25

UNIVERSITAS MØTTE VEGGEN:

Gatekunst på Tøyen

Anmeldelser side 26

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 69, utgave 10 | www.universitas.no | onsdag 18. mars 2015

HANDELSHØYSKOLESTUDENTENE LESER 11 TIMER MER I UKA:

Bergensere banker BI

■ Mens studentene ved Norges Handelshøyskole bruker 40 timer i uka på studier, nøyer BI-studentene seg med 29 timer.

Nyhet side 6 og 7

FOTO: NHH

GAMER-JENTER I MINDRETALL:

Kos vs. konkurranse

Reportasje side 16 til 19

redaktør:
geir.molnes@universitas.no

Geir Molnes
993 35 518

redaksjonsleder:
vildesi@universitas.no

Vilde Sagstad Imeland
993 51 017

fotosjef:

Hans Dalane-Hval

desksjef:

Marthe Olstad

nettredaktør:

Petter Fløttum

magasinredaktør:

Thea Storey Elnan

MENINGER

Idioti på psykologi

Forrige uke snudde Psykologisk institutt i saken om kriteriene for å bli ansatt som instituttleder. Tidligere hadde styret foreslått at bare de med klinisk utdanning skulle kunne gjøre jobben, men kravet ble forkastet etter press fra ledelsen ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet. Dermed er det fritt fram også for de med ikke-klinisk masterbakgrunn å søke stillingen.

På tross av den fornuftige helomvendingen fortsetter profesjonsstriden på instituttet. Denne gangen er det ikke de masterutdannede som raser, men profesjonsstudentene som helst skulle sett at klinikerkravet ble opprettholdt. I et leserinnlegg i denne ukas Universitas fremmer de en ubehjelpelig svak argumentasjon for hvorfor. Ifølge studentene er det nødvendig med en kliniker i sjefsstolen av hensyn til fremtidige pasienter. Studentene går langt i å antyde at slike hensyn ikke kan ivaretas av en instituttleder uten klinisk bakgrunn. Det er ingen grunn til å tro at det stemmer. Du trenger ikke være utdannet psykolog for å skjønne viktigheten av å utdanne velkvalifiserte psykologer. Det er rart at psykologi-studentene tilsynelatende frykter at slike hensyn ikke vil ivaretas av en instituttleder med teoretisk psykologibakgrunn, og det er ikke lett å bli klok på deres kryptiske argumentasjon for hvorfor det skulle være tilfellet.

Misforstått munnkurv?

De har det med å dukke opp i lite flatterende sammenhenger, Høgskolen i Nesna. I denne ukas Universitas har vi samlet sammen tall som viser store forskjeller i tidsbruken hos studentene ved landets læresteder. Mens arkitektstudenter i Bergen studerer mest av alle, med et snitt på 55 timer i uka, havner Nesna-studentene i bunn, med 23 timer i uka. Det ønsket ikke distriktshøgskolen å kommentere. I Høgskoleavisa Khrono kommer det frem at Nesnas rektor har fått munnkurv av Kunnskapsdepartementet, etter å ha strittet imot kravet om å legge ned høgskolens såkalte badestudier. Vi får ikke håpe munnkurven er så omfattende at høgskolen ikke kan uttale seg om noe som helst.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Louise Faldalen Prytz**
l.f.prytz@universitas.no 22 85 33 36
Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69
Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**
Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**
Epost: **universitas@universitas.no**
Web: **www.universitas.no**

Norges Idrettshøgskole er redde for å snakke om eget kroppspress

Usunt på Idrettshøgskolen

Kommentar

Maria Terese Kittilsen,
journalist i Universitas

Den 3. mars arrangerte studentstyret ved Norges Idrettshøgskole (NIH) debatt om kroppspress. Debatten kalte de «kropp + medier = problem?». Nok en gang fikk media skylda for ungdommens usunne kroppsbilde. Men i en debatt som skulle være relevant for skolens studenter, burde fokuset heller rettes mot høyskolen selv. Idrettshøgskolen som institusjon bør ta langt mer ansvar i en slik debatt.

Media anklages stadig for å vise frem urealistisk sunne, slanke og veltrente kropp. De sprer kroppsidealer som skaper press og forventninger, og som er langt fra representative for normalen. På NIH er det derimot nettopp slik normalen er. Idrettshøgskolens studenter er en farlig sunn masse. På styrkerommet velter de muskuløse kroppene mot deg, skifting og dusjing i gardero-bene etter felles aktiviteter er ikke til å unngå, og store deler av studentmassen går i treningstights

dag ut og dag inn. Kroppene er eksponerte, og de aller fleste langt over gjennomsnittlig velproporsjonerte, trente og «sunne». Disse sunne kroppene er også overalt i sosiale medier. Kroppspresset er stort på NIH, og det er ikke medias feil.

På NIH lærer man tidlig i utdannelsen hvordan man skal både trene og spise riktig. Naturlig nok. Et fokus på en sunn livsstil, trening og rett kosthold er selvsagt elementært i en idrettssaglig utdanning. Men NIH mangler både vilje og strategier for å bekjempe det høye kroppspresset de selv skaper. For studenter på studiet *Fysisk*

aktivitet og helse, er ernæringsfaget obligatorisk. Dette er i tillegg et populært valgfag. Som et arbeidskrav i faget må studentene levere en kostholdsrapport, etter å ha veid egen mat og telt kalorier i tre dager. Dette er en oppgave foreleserne helt ukritisk serverer, og det mangler åpenhet omkring hvor

problematiske dette er for enkelte studenter. I et allerede kroppsfiksert studiemiljø, kan kaloritelling bidra til et enda mer forstyrret matinntak og kroppsbilde for utsatte studenter. Både deltakere og publikum i debatten var klare på at medias fokus på kropp og trening er problematisk og usunn.

«Kroppspresset er stort på NIH, og det er ikke medias feil»

Meninger

Universitas gir deg meninger fra verdens studentaviser

STAVANGER

SmiS
Studentmediene i Stavanger

Utlandet er kanskje å dra alt under en kam. Jeg leser bare med sjokk og vantro om dagen alle disse anbefalingene om å dra ut i verden. Det er ikke alltid like bra som man tror. For min egen del bor og studerer jeg i Aarhus, Danmarks nest største by, og livet er ikke bare en dans på roser. Og dum som jeg er, søkte jeg beint frem hele mastergraden her.[...] La oss si at du vil sette deg opp på skolen, for å arbeide med en oppgave, og du ønsker å bruke en av PC-ene på universitetet. Det byr på problemer allerede her. Det viser seg at Ø og Æ har byttet plass, i forhold til hva vi er vant med på et godt, gammeldags, norsk tastatur.

OSLO

INSIDE

Seilutvalget Aquila gikk med store underskudd i flere år og ble tvunget til å gjøre to båter klare for salg. De hadde mye utestående fra medlemmer som ikke hadde betalt inn det de skyldte, og utvalget slet med å samle inn pengene. Dette har vært et problem også i andre utvalg, noe SBIO-ledelsen nå ønsker å rydde opp i. Som INSIDE skriver om i økonomisidene, har tidligere medlemmer av Shippingutvalget mottatt flere år gamle fakturaer, som de ikke vet hva gjelder for. De mener dette ikke bidrar til noen opprydning, snarere tvert imot. Selv om det ikke er enkelt, bør SBIO-ledelsen vurdere å redusere antall utvalg. Slik vil en kunne bruke ressursene på en mer hensiktsmessig måte og skape større engasjement rundt utvalgene som har en god visjon.

KØBENHAVN

uni
avisen

Hvorfor skal min undervisning bedømmes af dumme og dovne studerende, som slet ikke burde være på et universitet? Ikke alle studerende er naturligvis dumme og dovne, men efter det forøgede optag på universiteterne er der desværre flere og flere, der tilhører den kategori. Samtidig har samtlige studerende adgang til at evaluere deres kurser – også de studerende, som dumper i et kursus, hvor de ikke har forstået en bønne. Ved evalueringerne forventes de studerende at vurdere undervisningens kvalitet, men nyere undersøgelser viser, at det er noget helt andet, de svarer på. En artikel fra Economics of Education Review (refereret i Forskerforum) viser, at der er en negativ korrelation mellem akademisk præstation og de studerendes evalueringer af deres lærere. De undervisere, som får lært de studerende mest, får altså ofte de dårligste evalueringer.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Samtidig virket de helt uvitende om at samme sosiale mekanismene er til stede på høyskolen.

En læringsmiljøundersøkelse gjennomført av NIH i 2010 viste at hele 36 prosent av studentene opplevde kroppspress på skolen. Fjorårets undersøkelse inkluderte derimot ingen spørsmål om kroppspress. Det er dermed ikke mulig å slå fast at denne statistikken er bedret. Da Universitas for kort tid siden forsøkte å følge opp temaet, var det svært få som ønsket å uttale seg. Studentstyret trengte mer tid på å svare, og enkelte studenter ba også

om å få trekke intervjuene sine. De var tydelig redd for å uttale seg i media, og studenter ble rådet om å være forsiktig i sine uttalelser. Det er trist at studenter vegrer seg for å snakke om kroppspress når mye tyder på at det er et problem.

Idrettshøgskolen skaper et usunt kroppspress høyskolen er nødt til å ta tak i. Usunt fokus på kropp er et økende samfunnsproblem, og en idrettshøgskole bør stå i spissen med gode løsninger. Hvis problemet fortsetter å skyves

vekk, kan man risikere å gi alt for mange unge studenter et forvrengt bilde på kropp og «sunnhet». Ikke minst bør studenter ha en tydelig stemme og fortelle om egne opplevelser, fremfor å tie. Sammen med resten av studentene, må studentstyret ta ansvar for å tørre å ta debatten om de utfordringene institusjonen har, og de grep som må tas. Men man kommer ingen vei uten å tørre å snakke om det. Først og fremst trenger NIH og studentstyret *viljen* til å ta kampen mot kroppspresset.

maritkit@universitas.no

Øyeblikket

av Henrik Evertsson

Ikke rør deg: En liten bevegelsessensor på denne studentens hode registrerer hver minste bevegelse. Se saken om NM i stillstand på side 24.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: @universitas_no
instagram: **Universitassen**

For oppdaterte studentnyheter.

nyhetsredaktør:
mgnewth@universitas.no

Magnus Newth
404 70 501

NYHET

Døde etter 25 vodkashots

SHOTTE-KONKURRANSE: –Det er bedre å dø av vodka enn av kjed-sommeligheit skrev den russiske poeten Vladimir Majakovskij. Dette mot-toet publiserte den brasilianske studenten Humberto Moura Fonseca på facebook-profilen sin. Forrige uke døde han på vei til sykehuset etter å ha styrtet 25 vodkashots på en universitetsfest, skriver The Daily Mirror. Det skal ha vært i en konkurransesituasjon at det fatale konsumet skjedde, og 23 år gamle Fonseca skal ha følt seg uvel. Seks andre studenter skal også ha kollapset, og tre av dem er fortsatt under intensivbehandling. En talsperson for universitetet Julio de Mesquita i Bauru, der den dødelige konkurransen fant sted, kondolerer til Foncescas etterlatte, men minner også om at drikking ikke er tillat på universitetets område.

Fusjonsbombe

STRUKTURELLE UTFOR-DRINGER: Styret ved Høgskolen i Buskerud og Vestfold (HBV) har sagt seg villig til å fusjonere med Høgskolen i Telemark, i tråd med kunnskapsminister Isaksens struktur-håp, men bare dersom de får universitetsstatus, skriver Khrono. Dette har styret ved HBV vedtatt enstemmig. Det finnes fra før et intensjonsvedtak om fusjon fra styrene ved begge institusjonene, men i styremøtet hadde likevel et «80 siders utrednings-dokument med informasjon om tentativ overordnet profil og visjon for de to institusjonene, fag-lige synergier, premisser og prin-sipper, samt en plan for utredning av vesentlige forhold» på dagsor-den. Denne munnfulle får altså Isaksen å bryne seg på før regje-ringens varslede strukturmelding legges fram den 27. mars.

Utdanningskva-litet reflekterer kompetanse

INGEN BOMBE: Kjeller-utdan-nede sykepleiere gjør det bedre i arbeidslivet enn sine høyskole-kollegaer fra Pilestredet, skriver Khrono. Det viser en ny under-søkelse gjennomført av studiead-ministrasjonen ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA). Den så-kalte Arbeidsgiverundersøkelsen viser at Kjeller-studentene kom-mer best ut på 13 av 20 kompe-tanseområder. Begge sykepleier-utdanningene ligger under HiOA, men på hver sin campus. Syke-pleierne på Campus Pilestredet har på en rekke undersøkelser, inkludert studiebarometeret, gjort det vesentlig svakere enn Kjeller, og studiedirektør Marianne Bratt-land på HiOA sier til Khrono at det er et betraktelig potensial for for-bedringer på Pilestredet.

Heisdrama under strømbrud

Sperret inne: I disse heisene på Harriet Holtes hus kunne sosialantropologistudent Mikkel Vindegg høre mennesker rope ut at de satt fast. Ironisk nok satt han og skrev på sin oppgave om strømmangel da det skjedde.

Under strømstansen på UiO forrige uke ble studenter innestengt i en mørk heis i over en halvtime. Andre kom seg ikke ut, etter at hovedinn-gangene ble stengt.

Strømbrudd

tekst Erika Ribbu
foto Hans Dalane-Hval

Universitas skrev i forrige uke om strømbruddet på Universitetet i Oslo (UiO) som gjorde at mange studenter ble sperret inne i ulike universitetsbygg. Strømbrud-det skyldtes kortslutning i en høyspentkabel. Nå utarbeides en rapport om rutinene ved strøm-

brudd av Drift- og vedlikeholds-sentralen ved UiO.

Så langt har det kommet fram at folk ble innestengt på følgende bygg: Vilhelm Bjerknes' hus, Niels Henrik Abels hus og Eilert Sundts hus.

Universitas har også avdekket at flere personer ble innesperret i en heis i Eilert Sundts hus i rundt 30 minutter.

Rop om hjelp

Lena Gross, stipendiat ved Sosi-alantropologisk institutt (SAI), var vitne til at vaktentralen kom for å redde ut de heisfaste under strømstansen.

– Jeg hørte noen rope om hjelp inne i heisen. Så gikk jeg ned for å finne noen som kunne hjelpe, men da var teknisk avdeling alle-rede på vei opp.

Gross forteller om et salig kaos. – Problemet var nok at vekter-ne ikke visste i hvilke etasje heisen var, så de ansatte fra teknisk avde-ling måtte gå og rope fra etasje til etasje for å finne ut hvor de var, sier Gross.

Mikkel Vindegg, student ved SAI, var også vitne til at vekterne løp mellom etasjene for å høre hvor de innesperrede befant seg.

– Jeg stod i gangen ved lesesa-len da vekterne kom for å sjekke om det var noen inne i heisen. De

UNIVERSITAS FOR 23 ÅR SIDEN

Guttas greie

- Kåre, du må holde igjen!
- Press opp!
- Skyt nå, for faen!

Av Arvid Skudberg og Berge Skoldmasta

Så ble det mannskjøp i som-mer og vinteren i 1992. Det var 2. uke i vinterferien da dronningen og kongen ble gift. Det var 2. uke i vinterferien da dronningen og kongen ble gift. Det var 2. uke i vinterferien da dronningen og kongen ble gift.

Universitas nr. 10, 1992

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Vi treng psykologisk rådgjeving for studentar, konkluderte unive-ristetslektor i psykologi, Leif J. Braaten og studentprest Torstein Bryne i ein debatt i eit politisk studentlag nyleg. I si utgreining om kva dette arbeidet innebar sa universitetslektor Braaten mellom anna: – Psykologen vil ikkje gi spesifikke svar på spesifikke spørsmål, men råd som kan hjelpe klienten til å rydde opp i eige problem.

Universitas nr. 4, 1965

ropte «Hei – er det noen der?!» flere ganger og banket på før de fikk svar fra de som var i heisen. Deretter måtte de finne ut hvilken etasje de befant seg i, det kunne jo ikke de i heisen vite, sier Vindegg.

Mørkt og uten alarm

Som følge av strømstansen, sluttet både alarm- og kommunikasjonsfunksjonene i heisen å fungere. Matthew Rix Whiting, avdelingsingeniør ved SAI, ser alvorlig på situasjonen.

– Fordi alle kommunikasjonskanaler hadde sluttet å fungere, kunne ikke de heisfaste ringe etter hjelp. Det var også helt mørkt inne i heisen. Dette skal fremdeles fungere ved strømstans, sier Whiting.

Avdelingsingeniøren har også reagert på at alle inngangene låste seg igjen slik at studenter på flere institutt ble innesperret.

– Ved strømstans skal alle låse-

ne automatisk låses opp, men ved dette strømbruddet var hovedinngangen til bygningen låst en god stund, sier Whiting.

«Jeg hørte noen rope om hjelp inne i heisen»

Lena Gross, stipendiat ved Sosialantropologisk institutt (SAI)

Feil på strømforsyningen

Leder på vakt- og alarmsentralen (VAS) på UiO, Stig Rune Backsæther, forklarer i en e-post til Whiting at grunnen til at dørene ikke lot seg åpne, er at det var en feil

med strømforsyning til sentralen.

– Det gjorde at motorlåsen gikk i lås når strømmen gikk, skriver Backsæther, som også opplyser om at det ble bestilt service 25. februar, men at feilen fortsatt ikke er utbedret.

Backsæther forklarer at alle dører som er koblet til adgangskontrollen, egentlig skal være mulig å åpne ved strømbrudd. Det skal også være mulig å komme seg ut av de stengte hoveddørene ved å bruke nødåpnere.

Brannsikkerhet

Norsk Brannvernforening påpeker at Universitetets rutiner ikke fungerte optimalt, og håper at UiO tar lærdom av det som hendte under strømbruddet.

– Først og fremst er det er lov-pålagt at man skal kunne åpne enhver rømningsvei med et enkelt håndgrep, også når strømmen for-

svinner. Da er det viktig at disse nødåpnerne er tydelig merket, og at studentene kjenner til hvordan de kan komme seg ut, sier leder for Norsk Brannvernforening Dagfinn Kalheim.

Kalheim understreker også at en person skal ha som oppgave å frigjøre heisen i slike situasjoner, for at eventuelt innestengte kommer seg ut.

– I etterkant er det viktig at UiO evaluerer nøye hva som skjedde, at de tar en gjennomgang av rutinene og systemet, og eventuelt endrer det som ikke fungerte, sier Kalheim.

Fullt mulig å komme seg ut

Vedlikeholdsdirektør i Drift- og vedlikeholdssentralen ved UiO, Åke Appelqvist, jobber nå med en gjennomgang av UiOs rutiner ved strømstans.

Han avviser at noen skal ha

vært innestengt, men Drift- og vedlikeholdssentralen vil allikevel undersøke om nødåpnerne var godt nok merket.

– Hva skal UiO gjøre videre for å forebygge slike hendelser i fremtiden?

– Vi tar nå en grundig gjennomgang av egne rutiner, systemer og beredskap basert på erfaringer fra denne hendelsen. Vi ønsker blant annet å bedre back up-løsningene for alarmsystemer og telefonlinjer til Vaktsentralen, sier Appelqvist.

Han mener at Universitetet generelt har god kontroll på brannsikkerheten.

– Da brannvesenet utførte et rutinemessig uanmeldt tilsyn hos oss senest i forrige uke på Chateau Neuf, fikk vi positive tilbakemeldinger for UiOs systemer og rutiner, sier Appelqvist.

erikakr@universitas.no

Bergensere st

Disiplin: Silje Hegre (t.v.) og Emilie Hamansen (t.h.), begge eiendomsmeglerstudenter ved BI, er opptatt av å lese jevnt for å slippe skippertak før eksamen.

Studenter på Norges Handelshøyskole bruker elleve timer mer på skolearbeid i uka enn BI-studenter.

Tidsbruk

tekst Hanad Mohamed Ali
foto Silje Kleven

Studenter ved Norges Handelshøyskole (NHH) bruker i gjennomsnitt 40 timer på skolearbeid i uka. Det er 11 timer mer enn studentene på Handelshøyskolen BI, som i snitt bruker 29 timer i uka på studier. Det viser en sammenstilling basert på Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningens (NOKUT) studiebarometer. De aller flittigste studentene går på Bergen Arkitekturhøgskole

(BAS). Der bruker studentene 55 timer i uka på faglige aktiviteter. Det er mer enn dobbelt så mye som studentene ved Høgskolen i Nesna, høyskolen med landets minst arbeidsomme studenter, med et studiesnitt på 23 timer.

Administrasjonssjef Kjersti Gummerson ved BI mener det er vanskelig å legge for mye i tallene, blant annet fordi studiebarometeret har slått sammen tidsbruk for master og bachelorstudenter.

– Det gjør at det ikke kommer så enkelt frem at masterstudenter på BI bruker 42 timer i uka på faglig aktivitet, sier Gummerson og

legger til at det plasserer masterstudentene på BI i toppsjiktet.

Bachelorstudentene på BI havner derimot under gjennomsnittet og bruker rundt 26 timer i uka på skolearbeid. Dette kommenterer ikke Gummerson.

Høyt frafall

Eiendomsmeglerstudentene Silje Hegre, Emilie Hamansen, Henning Sørensen og Chris Philip Stangeby sitter rundt et bord og jobber med oppgaver. De er BI-studenter i Nydalen og mener det er lettere å opparbeide seg lesevaner jo lenger man har studert.

– Jeg leser jevnere nå enn tidligere i studiet, sier Hegre.

Studentene er enige i at ikke alle er like dedikerte på BI. Hamansen påpeker at mange har falt av siden studiestart, mens Hegre mener noen studenter søker seg

inn på BI fordi de ikke helt vet hva de vil, og har lyst til å prøve ut noen alternativer.

Et urettferdig rykte

Stangeby mener likevel at BI har et urettferdig rykte. Han slår fast at eiendomsmegling er et yrke hvor det du gjør utenfor pensum, er like viktig som å lese.

– Jeg er på forskjellige foredrag med folk fra næringslivet, og har nettopp fått meg en studierelatert jobb, sier Stangeby, som mener slike aktiviteter ikke kommer så lett frem i studiebarometeret.

Med pensumbøkene foran seg mener studentene at de har funnet en god formel for læring.

– Det å jobbe i grupper og etter arbeidskrav fungerer alltid best, sier Sørensen.

Kjetil Bjorvatn er dekan på NHH. Han vil ikke sammenligne

NHH og BI, men mener det er en sammenheng mellom tid brukt på å studere og læring. Han er fornøyd med NHH-studentenes faglige aktivitet.

– Vi tar inn noen av landets flinkeste studenter, sier Bjorvatn. Han mener at studentene på NHH jobber så hardt fordi skolen forventer mye av dem, og at studentene forventer mye av skolen. Dekanen legger likevel til at NHH-studenter må bli enda bedre til å lese jevnt gjennom hele semesteret for å unngå skippertak før eksamen.

Arkitekturstudenter flittigst

På toppen av NOKUTs studiebarometer over tidsbruk troner Bergen Arkitekturhøgskole (BAS). Der bruker studentene i gjennomsnittet hele 55 timer i uka på faglige aktiviteter.

uderer mest

Drømmestudiet: Kjetil Mikael Sortland (t.v.), Peder Pili Strand (midten) og Kristine Heimdal (t.h.) mener arkitekturstudiet er mer gøy enn jobb.

«Arkitektur er en livsstil»

Kristine Heimdal, arkitekturstudent på AHO

i studiebarometeret, med 49 timer i uka på skolearbeid. Kommunikasjonssjef Trude Kleven påpeker også at AHO-studenter må gjennom spesielle opptakskrav. I tillegg beskriver hun studentene som motiverte og arbeidsomme.

Kristine Heimdal, Peder Pili Strand og Kjetil Mikael Sortland sitter i biblioteket på AHO med en modell av vikingskiphuset, som er deres eksamensprosjekt. Studentene mener det er lettere å holde seg motivert når man får lov til å utvikle og bearbeide et eget prosjekt.

AHO holder, i likhet med BAS, døgnapent, og skal vi tro studentene, er de også på plass der om natten. Ifølge Sortland har studentgjengen tilbrakt flere netter i skolens lokaler. Det synes de ikke er så problematisk.

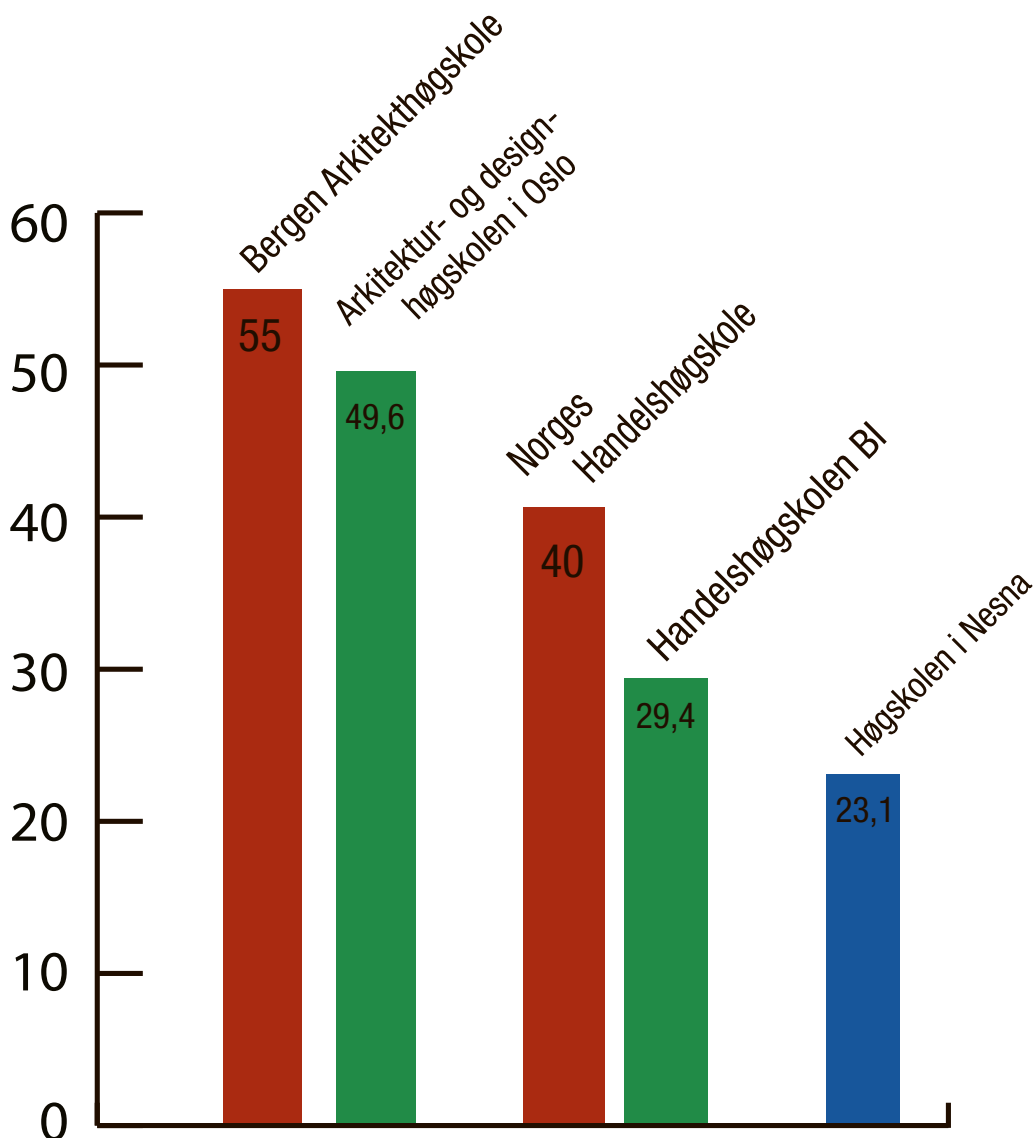
– Dette er mer enn en jobb for oss, sier Strand.

– Det er en livsstil, legger Heimdal til.

Høgskolen i Nesna havnet nederst på lista. Der bruker studentene kun 23 timer på skolearbeid i uka. Høgskolen i Nesna ville ikke kommentere saken.

universitas@universitas.no

Timer brukt på studier hver uke i snitt per student

Cecilie Andersson er rektor på BAS og tror det er en sammenheng mellom arkitekturstudentenes flittighet og skolens opptakskrav.

– Vi tar ikke inn studenter gjennom vanlig opptak, men gjennom intervjuer, sier Andersson. Hun mener det allerede da legges merke til hvem som virkelig er drevet av arkitektur.

På BAS vurderes eksamener som bestått eller ikke bestått. Selv om studentene kan satse på å oppfylle minimumskravene, velger de heller å være ambisiøse og gjøre det så godt som mulig, tror Andersson.

– For våre studenter er det en livsstil, sier rektoren.

Mer enn en jobb

Arkitekt- og designhøgskolen i Oslo (AHO) havnet på fjerdeplass

Krever kjønnspoeng på UiO

Forrige uke ble det innført kjønnsnøytrale utjevningspoeng ved NTNU i Trondheim. Nå håper studentleder Marianne Andenæs at Universitetet i Oslo (UiO) vil gjøre det samme.

Kjønnsbalanse

tekst Ida Andersen
foto Silje Kleven

I 2014 vedtok Studentparlamentet ved UiO (SP-UiO) å jobbe for å innføre utjevning kjønns-poeng ved UiO.

– Vi er opptatt av likestilling i academia generelt. Kjønnsbalansen har blitt veldig synlig de siste årene, sier Marianne Andenæs.

Per i dag gis det ingen kjønns-poeng til verken gutter eller jenter ved UiO.

– Det har vært mye snakk om kjønns-poengene ved NTNU. Vi mener det er veldig positivt at NTNU tar grep for å motvirke kjønnskjevhet, sier Andenæs.

Vil virke hensiktsmessig

Andenæs mener at å sikre kjønnsbalanse er viktig for å sikre et godt læringsmiljø for studentene, men også for institusjonene som hun mener har et samfunnsansvar for å hindre et kjønnsdelt arbeidsmarked.

Flere fagmiljøer ved UiO har tung overvekt av ett kjønn, for eksempel profesjonsstudiet i

I undertall: Odontologistudent Thomas Hilberg savner flere gutter på studiet.

Kritisk: Tannlegestudent Amin Homayouni er kritisk til innføring av inntakspoeng for gutter. Han tror den skjeve kjønnsbalansen kan skyldes at gutter modnes senere, og at rekrutteringsprosessen kunne vært satt i gang tidligere på videregående, slik at flere gutter blir mer bevisste over hva som må til for å komme inn på krevende studieprogrammer.

psykologi der 89 prosent av studenter som uteksamineres denne våren, er kvinner.

Studier som medisin, jus og odontologi skårer høyt på skjev kjønnsfordeling, forteller Andenæs.

– Felles for disse studiene er at de har høye opptakskrav. Dermed vil innføring av kjønns-poeng fungere akkurat etter sin hensikt, ettersom det er mange søkere. Det hjelper ikke å ha kjønns-poeng hvis opptakskravene allerede er lave, sier Andenæs.

I UiOs handlingsplan for 2015–2017 heter det at andel av det underrepresenterte kjønn, skal økes med minst fem prosent i studieprogram med skjev kjønnsbalanse. Universitetsledelsen bekrefter overfor Universitas at det per nå ikke er aktuelt å innføre kjønns-poeng.

Seks av 48 tannlegestudenter er gutter

Amin Homayouni er blant de seks mannlige tannlegestudentene på sjette semester i Oslo. Med jentene er de 48 i kullet. Odontologisk fakultet er det fakultetet i Oslo som er nest mest overrepresentert av jenter, men Homayouni er kritisk til forslaget om å hjelpe gutter inn

på tannlegestudiet.

– Personlig synes jeg ikke at det skal kvoteres på basis av kjønn. Jeg mener det å komme inn på tannlegestudiet burde handle om arbeidsvilje. Selv tok jeg opp fag for å komme inn på studiet, forteller han.

Homayouni er for øvrig enig med Andenæs om at kvotering av gutter vil kunne ha innvirkning på det sosiale miljøet. Han er derimot kritisk til at høyere andel gutter på studiet skal bidra til bedre faglig kvalitet.

– Jeg synes det blir rart å fokusere så mye på kjønn. Jeg tror verken gutter eller jenter er mer eller mindre intelligente enn hverandre, sier han.

Tannlegestudenten mener problemstillingen til en viss grad er konstruert.

– Det gjøres kanskje til et større problem enn det egentlig er. Jeg ser ikke hvorfor antall X-kromosomer skal si noe om studieopptak.

Bedre løsning i Danmark

Tannlegestudenten mener at det er viktig å se på årsakssammenhengen til at det er få gutter på studiet. Han mener bevissthet rundt

opptakskrav til studier med stor konkurranse fra tidlig av, kan være avgjørende. Dersom kvotering skal benyttes, bør det gjøres som i Danmark, mener Homayouni.

– Der legges det frem et minimumskrav til karakterer, samt at et intervju må gjennomføres for å teste motivasjon og kunnskap om faget. På denne måten blir de som har interesse for studiet prioritert, i stedet for at kjønn avgjør, sier han.

Ikke heldig for studiemiljøet

Medstudent Thomas Hilberg er uenig i Homayounis innvendinger mot kjønnskvoltering. Han viser til at jentepoeng er iverksatt i ulike studieprogrammer.

– Flere læresteder har kvotering av jenter til ingeniørstudiet. Dermed er det bare rettferdig at gutter også kjønnskvolteres inn i et studium med stor overvekt av jenter, sier han.

Hilberg mener at studentene vil nyte godt av bedre kjønnsbalanse.

– Det er et savn etter flere gutter på grunn av det sosiale. Det er ikke heldig for studiemiljøet at bare tolv prosent av studentmas-

Positiv: Marianne Andenæs vil ha kjønnsnøytrale utjevningspoeng på UiO.

sen er gutter, sier han.

Vil ha 40 prosent

På sikt ønsker SP-UiO at andelen menn skal ligge på 40 prosent. Andenæs håper at dette skal være en realitet innen en tiårsperiode.

I likhet med praksisen på NTNU er det også et mål for SP-UiO å utvikle kjønns-poengene når kjønnsbalansen er sikret.

– Det er ikke tiltakene i seg selv som er målet, tiltakene er verktøy for å oppnå målet, nemlig kjønnsbalanse, sier hun.

universitas@universitas.no

UiO : Universitetet i Oslo

Helsesektoren trenger samfunnsvitere!

Aktiviteten i helsetjenestene vil øke med 50-70 prosent fram til 2060. Dette stiller krav til profesjonell analyse- og ledelseskompetanse. Har du en BA-grad innen samfunnsvitenskap og kan tenke deg en relevant jobb innen helseadministrasjon og -økonomi, søk på:

Health Economics, Policy and Management (master 2 år)

eller vår double degree

European Master in Health Economics and Management (master 2 år)

For mer informasjon se: <http://www.med.uio.no/helsam/studier/programmer/#to-aarig-master>

Enige: Malin Vangsnes og Anders Kvernmo Langset er begge enige om at både NSO og ONF bør ha faste representanter i NOKUT-styret.

Dropper studentplass i styret

Etter at Kunnskapsdepartementet (KD) ba NSO om å foreslå to representanter til NOKUT-styret i oktober i fjor, ombestemte de seg uten forvarsel. Kun én av representantene ble tatt opp i styret.

NOKUT-styret

tekst Signe Rosenlund-Hauglid
foto Dorthe Karlsen

I oktober i fjor fikk NSO beskjed om å foreslå to nye representanter til den vanlige utskiftningen i NOKUT-styret. I slutten av januar i år kom meldingen fra Kunnskapsdepartementet om at Norsk studentorganisasjons (NSO) vararepresentant blir erstattet av en representant fra Organisasjon for norske fagskolestudenter (ONF). NSO ble ikke tatt med i denne avgjørelsen.

Anders Kvernmo Langset, leder i NSO, reagerer kraftig på KDs valg om å fjerne vararepresentanten fra NSO. ONF representerer 16 000 studenter, mens NSO representerer 240 000, og Langset mener det er flere grunner til at NSO burde beholde sine to representanter i NOKUT-styret.

– Vi representerer klart for-

skjellige sektorer, og har forskjellige interesser, forklarer han.

Ble overrasket

Leder Malin Vangsnes i ONF understreker at de er glade for å ha fått inn en representant for fagskolene i NOKUT-styret, men mener prosessen har vært ganske uheldig, også for deres organisasjon.

– Vi skjønner at dette er dumt for NSO, og selv om vi er glade for denne plassen, skulle vi gjerne hatt en fast representant og ikke bare en vararepresentant som ikke kan stemme over avgjørelser i møtene, forteller Vangsnes.

Vangsnes er enig med Langset og NSO i at Kunnskapsdepartementets dårlige informasjon om endringen byr på problemer.

– Dette skjedde fort, vi ble veldig overrasket da vi fikk denne beskjeden. Det er jo kjempepositivt, men kunne ha blitt gjort på en litt smidigere måte, sier hun.

Ønsker faste representanter

NOKUT er et faglig uavhengig forvaltningsorgan, som skal bidra til at samfunnet har tillit til kvaliteten i norsk utdanning. Langset mener det største problemet med at NSO ikke lenger har en vararepresentant, er at store avgjørelser kan bli gjort uten at de 240 000 studentene ved universiteter og høyskoler rundt omkring i landet blir representert.

– Konsekvensen av denne endringen kan være at styret i NOKUT gjør et vedtak om å stryke kvalitetssikringssystemet ved en institusjon, uten at studentene i høyere utdanning er representert, sier han.

Etter at NSO mistet sin vararepresentant, er det kun én student som representerer organisasjonen i NOKUT-styret.

NSO har tatt kontakt med Kunnskapsdepartementet og presentert problemstillingen, men foreløpig har de ikke fått svar. Langset forteller at han, i mailen til departementet, også har foreslått at begge organisasjonene skal ha en fast representant og en vararepresentant i styret.

– Vi støtter at fagskolestudentene får plass i styret, men

mener at den ene gruppa ikke kan overta for den andre, sier han.

Tidkrevende prosess

Statssekretær i Kunnskapsdepartementet, Bjørn Haugstad (H), mener organisasjonene må samarbeide om å representere sine grupper. Hvis NSOs representant er borte under et møte, mener han at studentorganisasjonen må kunne samarbeide med ONF.

– Skal det skje en endring i sammensetningen av styret, så må det gjennom en proposisjon til Stortinget, noe som er en langvarig og tidkrevende prosess, sier Haugstad.

Han legger til at departementet synes det er viktig at også fagskolene er representert, selv om det kun er gjennom et varamedlem. For at begge gruppene skal bli representert, må derfor NSOs vararepresentant vike for at ONF skal

inkluderes i styret.

– NSO har selve representanten, mens ONF må fremme sine interesser gjennom NSOs representant, fordi deres medlem ikke kan stemme over vedtakene. Jeg har mer forståelse for fagskolestudentenes misnøye med ikke å ha en fast representant, sier han.

Venter på svar

Langset reagerer på at studentorganisasjonen ikke er blitt inkludert i beslutningen til Kunnskapsdepartementet. Foreløpig har han bare fått bekreftet at mailen er mottatt hos KD.

– Hovedpoenget er at KD har rotet det til, vi prøver bare å finne en løsning som er rettferdig for alle, sier han.

Bjørn Haugstad er uenig i at prosessen har vært rotete, og beklager hvis NSO har oppfattet samarbeidet som dårlig.

– Grunnen til at NSO ikke har fått svar på brevet sitt, er ikke noe annet enn vanlig saksbehandlingstid. Men når de ber om endring i styresammensetningen, er det ikke urimelig at de ikke har fått svar ennå, forklarer han og legger til at KD selvfølgelig tar brevet på alvor.

universitas@universitas.no

«Hovedpoenget er at KD har rotet det til»

Anders Kvernmo Langset, leder i NSO

DYSLEKTIKERE VED UIO:

Rystet over tilrettelegg

Fortvilet: Leder for Dysleksi Ungdom, Marianne Kufaa Sæterhaug, krever at UiO revurderer å fjerne følgeskjema som et alternativ for studenter med dysleksi.

ingssvikt

Studenter med lese- og skrivevansker mener tilretteleggingen for dysleksi er altfor dårlig ved UiO, etter at en populær ordning ble fjernet.

Dysleksi

tekst Kristin Seiersten
foto Dortha Karlsen

Når studenter med dysleksi tok en eksamen ved Universitetet i Oslo (UiO), la administrasjonen tidligere ved et dokument som ba sensoren ta høyde for lese- og skrivevanskene i vurderingen. Dette har UiO sluttet med, fordi tilretteleggingstjenesten ved UiO mener datamaskiner retter alle skrivefeil.

– Dette er for dårlig, sier leder for Dysleksi Ungdom, Marianne Kufaaas Sæterhaug.

Hun mener tilretteleggingstjenesten ved UiO mangler kompetanse til å ta de rette valgene for de som sliter med lese- og skrivevansker.

Sæterhaug har selv dysleksi og går første året på statsvitenskap ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet på UiO.

For dårlig tilbud

Susann Andora Biseth-Michelsen går første året på pedagogikk ved Det utdanningsvitenskapelige fakultet på UiO. Hun har også dysleksi og er enig i at tilretteleggingen er for dårlig.

– Det er synd at dette skjemaet er fjernet. Jeg har mange skrivefeil selv ikke en datamaskin kan rette opp i, sier Biseth-Michelsen.

Hun mener det er stort forbedringspotensial ved tilretteleggingen på UiO.

– Selv om UiO gjør mye, kunne tilbudene vært mye bedre, sier hun.

Biseth-Michelsen synes valgmulighetene burde vært større, ved at studenter med dysleksi selv fikk velge om de ville ha skriftlig eller muntlig eksamen, og at de burde blitt stilt på linje med studenter som har et annet morsmål enn norsk.

– På vårt fakultet får studenter med et annet morsmål veiledning i å skrive akademisk norsk. Det gjør ikke vi dyslektikere, legger hun til.

Biseth-Michelsen mener at å fjerne følgeskjemaet var en veldig dårlig løsning ettersom det er så mange andre mangler i tilretteleggingen fra før.

Felles avgjørelse

Eksamenskonsulent Øystein Bergkvam ved Det matematisk-naturvitenskapelig fakultet forteller at avgjørelsen om å fjerne skrevet, ble gjort av sentraladministrasjonen, hvor alle fakultetene ved UiO fungerte som rådgivere og kom til en enighet. Han sier at de foreløpig ikke har fått mange klager på det nye systemet.

– Det er klart noen har spurt litt, men det har ikke virket som det er stor misnøye, i alle fall ikke så stor at studentene følger det opp. Fordi man nå kan bruke PC med retteprogram, blir alle skrivefeilene luket bort, sier han.

Bergkvam mener man ved en

eksamensbesvarelse ikke lenger vil kunne merke om en person har dysleksi eller ikke.

– Vi valgte derfor å fjerne følgeskjemaet, forteller han.

Marianne Kufaaas Sæterhaug er sterkt uenig.

– Man trenger ikke være rakettforsker for å skjønne at en PC ikke retter opp i alle skrivefeil, sier hun.

Individuelle behov

Seniorrådgiver Silje Hasle i Dysleksi Norge mener behovet for tilrettelegging må vurderes individuelt, og støtter de fortvilte studentene.

– Dersom universitetet set-

«Man trenger ikke være rakettforsker for å forstå at en PC ikke retter opp alle skrivefeil»

Marianne Kufaaas Sæterhaug, Leder i dysleksi ungdom

ter allmenne retningslinjer for hvordan de tilrettelegger for alle dyslektikere, vil de diskriminere mange studenter med individuelle behov, sier Hasle.

Hun påpeker at stavekontrollen er bedre enn å skrive for hånd, men langt ifra bra nok.

– Selv ikke rettskrivningsprogrammer som Lingdys eller Tex-

tpilot, som er spesielt egnet for dyslektikere, vil greie å rette opp i alle feilene, sier hun.

Hasle mener dette tilleggsskjemaet ga muligheten for mer likeverdig vurdering, og oppfordrer universitetet til å revurdere avgjørelsen.

Tidkrevende

At UiO ikke tilbyr de med dysleksi å bruke rettskrivningsprogrammene de er vant med fra før, gjør situasjonen enda mer komplisert. Sæterhaug har brukt Lingdys i åtte år, men blir nå tvunget til å gå over til Textpilot.

– Dette er veldig dumt. Det krever enda mer tid for min del å sette meg inn i et nytt program, sier hun.

Sæterhaug frykter en tidkrevende periode frem mot eksamen i mai.

– Ikke bare må jeg bruke lengre tid på å lese, jeg må også bruke tid på å kjempe for egen tilrettelegging, sette meg inn i et nytt program og jobbe ekstra hardt for ikke å ha noen skrivefeil nå som følgeskjemaet er fjernet, sier en tydelig frustrert Sæterhaug.

Tilretteleggingstjenesten sier de ikke har vært klar over den sterke misnøyen.

– Dersom dette er tilfellet, må studentene komme til oss og si ifra. Vi vil gjøre vårt beste for tilretteleggingen, og er derfor avhengig av tilbakemeldinger på hva vi kan forbedre, sier Øystein Bergkvam.

krisseie@universitas.no

FRIVILLIGE SØKES TIL HJELP MED INTEGRERING AV INNVANDRERKVINNER

"OASEN, kvinner krysser grenser" under Norsk Folkehjelp Oslo er en organisasjon som hjelper kvinner med innvandrerbakgrunn med å finne seg til rette i Norge. Vi arrangerer elementære språkkurs i henholdsvis norsk og engelsk i Oslo og omegn.

Det er vanligvis 10-17 personer på hvert kurs. Denne enkle jobben er ulønnet, men gir mye tilbake i form av interessante møter med personer fra andre kulturer og attest.

Vi trenger flere som kan lede SAMTALEGRUPPER i muntlig norsk. Hver gruppe vil ha en dobbelttime hver uke, der vi samtidig lærer om et tema og praktiserer norsk. Videre trenger vi personer til "kulturkveld" en gang i uken, der det er uformelle diskusjoner og litt andre aktiviteter. Lærere til datakurs og til trening for helse trenger vi også.

Er du interessert, vennligst kontakt Erlinda Muñoz (erlinda.munoz@oslo.folkehjelp.no) eller telefon 97 97 36 05 - 41 64 32 07.

NORSK FOLKEHJELP OSLO
OASEN, Kvinner Krysser Grenser

SE DET STORE BILDET

Forsvarets etterretningshøgskole tilbyr en bachelorgrad med kombinasjon av arabisk språk og etterretningsutdanning.

DU FÅR:

- Starten på en spennende karriere innen norsk etterretning.
 - Erfaringer du ikke får noe annet sted.
 - Variert undervisning i både klasserom og skytefelt.
 - Betalt utdanning og plikttid.
 - En høgskoleutdannelse som vil gi deg en særdeles spennende og utfordrende jobb.
-

Les mer om Forsvarets etterretningshøgskole på forsvaret.no

Søknadsfrist 15. april

For alt vi har. Og alt vi er.

FORSVARET

Trio kjemper om kunsthøyskoletronen

Ingen kvinner stiller når studenter og ansatte neste uke velger hvem som skal styre Kunsthøgskolen i Oslo (KhiO) de neste fire årene.

Rektorvalg

tekst Mari Mjaaland

Tre mannlige rektorkandidater, med hver sin kvinnelige prorektor-kandidat, stiller til årets rektorvalg ved KhiO. Nye regler krever nemlig at rektor og prorektor stiller i tospann.

– Det er vanskeligere å finne par, og ingen av de foreslåtte hadde fått klargjort hvem de skulle stille med som prorektor da fristen hadde gått ut, sier kommunikasjonsansvarlig Even Onsager ved KhiO. Han mener at parene som stiller nå, alle er gode kandidater.

På spørsmål om mangelen på kvinnelige rektorkandidater, henviser han videre til leder for nominasjonskomiteen, Ole Jacob Bull.

– Det var vanskelig. Vi prøvde aktivt å få inn opptil flere kvinnelige kandidater, men vi fikk beklageligvis ingen til å stille, sier Bull.

Forhåndsstemningen har allerede åpnet, og førstkommande torsdag vil hver av kandidatene presentere sitt valgprogram på skolen. Universitas har spurt kandidatene om hva som skiller dem fra de andre.

universitas@universitas.no

Rektorvalg på KhiO

- Torsdag 26. mars skal det velges ny rektor og prorektor på KhiO.
- 16. desember 2014 vedtok skolen å endre fra en valgprosess hvor rektor og prorektor ble valgt i to forskjellige omganger, til at de velges i én omgang i tospann.
- Stemmene til de akademisk ansatte veier 60 prosent, og de administrativt ansatte og studentenes stemmer vektes henholdsvis 20 prosent hver.
- Ledelsen vil bestå av rektor, prorektor, direktør og en dekan fra hver avdeling.

FOTO: PRIVAT

Bo-Erik Gyberg (67)

Svenske Bo-Erik Gyberg jobber for tiden i det svenske kulturdepartementet, hvor han arbeider med utforming av filmpolitikk. Han har lang erfaring som rektor ved flere utdanningsinstitusjoner innen kunsthøgskolen i Sverige. Gyberg stiller med Kirsti Bræin (55), professor og fagansvarlig for bachelorprogrammet i kles- og kostymedesign.

– Jeg kjenner veldig lite til de andre kandidatene, men jeg vet jeg er eldre og har en erfaring som er ønsket. Jeg ønsker ikke å drive noen kampanje. Dere kan lese hva jeg mener i valgprogrammet, sier Gyberg over telefon fra Stockholm.

FOTO: KORO

Jørn Mortensen (51)

Den eneste interne kandidaten har jobbet som dekan på KhiO siden 2011. Han er musiker og medieviter fra Universitetet i Oslo. Som prorektorkandidat har Mortensen med seg Merete Lingjærde (53), som er dosent og programansvarlig for jazzdans ved KhiO.

– Ideologisk er vi nok ikke så forskjellige. Det opplagte svaret er at jeg kjenner skolen etter å ha jobbet her i tre og et halvt år. Det gjør at jeg kan peke på konkrete forhold, og derfor er nok valgprogrammet mitt mindre generelt og mer spesifikt enn de andres.

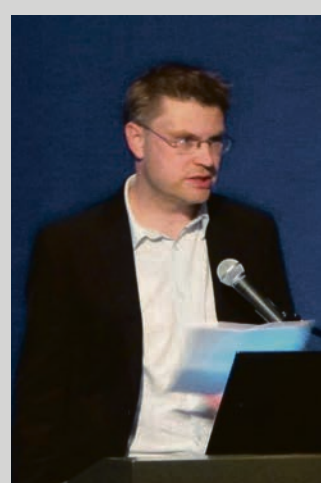

FOTO: KUNSTKRITIKK.NO

Jonas Ekeberg (48)

Stiller til valg med professor i dans, Anne Grete Eriksen (62), som prorektorkandidat. Ekeberg lanserte seg som tredje kandidat da nominasjonskomiteen åpnet for eksterne. Han har bakgrunn i fotokunst og jobbet for tiden som redaktør for Kunstkrikk.no.

– Jeg har utdanning fra feltet og erfaring fra offentlig-hetsarbeid, svarer Ekeberg på spørsmål om hva som skiller han fra de andre kandidatene.

UKAS STUDENT

tekst Erika Ribbu
foto Henrik Evertsson

- **HVEM:** Nina Brochmann, medisinstudent ved UiO
- **AKTUELL MED:** Underlivet.blogg.no - blogg om seksualopplysning for ungdom

Kvalifisert sexblogger

Etter at SUSS-telefonen ble lagt ned, sørger medisinstudent og seksualblogger Nina Brochmann for å gi ungdom informasjon om sex og samliv.

–«Underlivet» fikk over 130 000 lesere på tre uker. Hvorfor har bloggen fått så mye oppmerksomhet?

– Innlegget om Justin Bieber og peniskomplekser gjorde at vi plutselig havnet blant de fem mest leste bloggene i Norge. Men bortsett fra Bieber, skyldes nok alle leserne en mangel på informasjon om sex og samliv som ungdom kan stole på. Det er nok av uvitenskapelige rosablogger og diskusjonsfora der ute, men vi ønsker å basere bloggen på forskning. Vi snakker til ungdommer på en direkte måte som tar dem på alvor. I tillegg skal man ikke kime av at sex gir klikk.

– Hva var motivasjonen for å starte bloggen?

– Ellen Støkken Dahl, som jeg blogger sammen med, har tidligere jobbet i SUSS – Senteret for ungdomshelse, samliv og seksualitet. Dessverre ble SUSS lagt ned før jul på grunn av budsjettkutt fra Helse- og omsorgsdepartementet. I mange år har denne kanalen veiledet ungdom direkte og anonymt, og det oppstod helt klart en stor mangel da den ble lagt ned. Vi ønsker å drive lavterskel folkeopplysning slik SUSS gjorde.

– Er dere på Medisinsk fakultet generelt opptatt av å formidle faglig

informasjon?

– Nei, det gjelder vel fåtallet. Og jeg var først litt skeptisk må jeg innrømme, men når jeg nå har begynt, har jeg blitt bitt av bilslen. Det er veldig gøy, men det kan også være litt frustrerende.

– Frustrerende, hvordan?

– Som når forskningsformidlingen ikke går igjennom. Ta for eksempel alt det som skrives om p-piller. Folk velger heller å tro på kafésnakk og venninnehistorier enn på forskning. Vi mener at det sender ut et helt feil signal til unge jenter når man kun fokuserer på fåtallet som har fått bivirkninger. Hadde p-piller vært ensbetydende med suicidal-fare,

hadde ikke 300 000 kvinner gått på det. Vi er redd vi får en bølge av ufrivillige tenåringsgraviditeter i kjølvannet av dette.

– Hender det at spørsmålene blir for intime å snakke eller skrive om?

– Vi er nok litt «skadet», vi som jobber med dette daglig, og ofte er det mest intime også det mest givende for oss. Begge har jobbet som seksualundervisere i flere år, både via Medisinernes Seksualopplysning og SUSS-telefonen. Folk viser enorm tillit når de snakker med oss om så private tema, så det skulle bare mangle at vi ikke gjør det kleint for dem i tillegg.

– Du nevnte at innlegget om

Justin Bieber og peniskomplekser gjorde at bloggen havnet blant topp fem mest leste blogger. Hvor kom den ideen fra?

– Vi synes det er en mangel på leger som snakker til offentligheten på en forståelig måte, og som tør å popularisere medisinen. Derfor skriver vi om Justin Bieber og mer useriøse ting for å gjøre informasjonen tilgjengelig for ungdom. I tillegg var det en morsom historie, og ganske talende at selv Bieber rykker ut når noen sier at han har for liten tiss. Når et av de største ungdomsidolene i verden sliter med selvtillit på det området, er det ikke rart at vanlige 14-åring får komplekser.

erikakr@universitas.no

utenriksredaktør: **Sunniva Skjeggstad**
sunnivrs@universitas.no 922 85 031

UTENRIKS

FOTO: LYDIA ANDREWS

Lang kamp: Lånekassen godkjenner nå pengestøtte til nettstudier i utlandet etter at Christoffer Torris Olsen klagde dem inn til ESA for tre år siden.

Lånekassen snur etter studentpress

Etter flere års forhandlinger godkjenner Lånekassen nå utdanningsstøtte for nettstudier i utlandet. Men saken er ikke i mål ennå, mener tidligere student.

Fjernundervisning

tekst Lina Christensen

– I tillegg til å være mye brukt til etterutdanning, er nettstudier en god kanal for folk som av fysiske eller mentale årsaker ikke kan bevege seg så mye blant resten av oss. De fortjener også et utvidet studietilbud, sier den tidligere studenten Christoffer Torris Olsen.

For noen år tilbake søkte han om støtte til å studere ved Open University i England. Dette er en anerkjent institusjon som er basert på fjernundervisning og med sine 200 000 studenter er de et av verdens største universiteter. Den gangen het det i Lånekassens forskrifter for utdanningsstøtte at kun støtte for nettstudier ved norske institusjoner godkjennes. Lånekassen avsto derfor Torris Olsens søknad om økonomisk støtte til studier ved det britiske universitetet. Dette betydde at norske studenter kunne få støtte til studier ved norske NKI Nettstudier, men ikke ved britiske Open Univeristy.

I mars 2012 sendte Torris Olsen derfor en klage til ESA, EFTAs overvåkningsorgan. I likhet

med nordmannen mente ESA at Norge og Lånekassen diskriminerte studenter som ønsket fjernundervisning ved universiteter utenfor Norge. Dette bryter med likhetsprinsippet Norge er forpliktet til å følge som EØS-medlem. Etter mye fram og tilbake mellom Norge og ESA har Norge nå gitt etter for ESAs klage og endret forskriftene for studieåret 2015–2016. Dette betyr at norske studenter til neste år kan ta fjernundervisning i utlandet og samtidig få økonomisk støtte. Torris Olsen beskriver dette som en seier, men understreker likevel at saken ikke er helt i mål.

– **Den nye forskriften** gir bare støtte til skolepenger, og ikke noe mer. I tillegg kan studenter kun benytte seg av institusjoner i EØS-området. Ordningen bør gjelde hele verden, sier han.

Torris Olsen mener ordningen fremdeles gir norske institusjoner et konkurransefortrinn. Han har derfor bedt ESA vurdere hvorvidt de skal følge opp saken videre med norske myndigheter. Om Norge og ESA ikke blir enige, kan saken ende opp i EFTA-domstolen.

linachr@universitas.no

Vil avvæpne a

Enige: Stortingsrepresentant Anniken Hutfeldt (Ap) (t.v.) og leder av Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom, Ingrid Rostad (t.h.), er enige om at Norge må si ja til et internasjonalt forbud mot atomvåpen.

Stortinget vurderer om Norge endelig skal støtte et internasjonalt atomvåpenforbud. Tre studenter føler at deres engasjement er i ferd med å lønne seg.

Aktivism

tekst Hanad Mohamed Ali
foto Nathalie Wik Lystad

– Da vi startet, tenkte vi at dette kommer til å ta lang tid. Vi trodde kanskje vi aldri kom til å få oppleve endringene selv, sier Mina Moghadam.

Hun studerer praktisk-pedagogisk utdanning (PPU) og er tidligere nestleder i Røde Kors Ungdom. I et seminarrom hvor sollyset på Blindern ikke slipper nok til, sørger hun, sammen med Ingrid Rostad og Tuva Widskjold, for at stemningen er god. Utenriksdebatten i Stortinget den siste uken har fylt studentene med optimisme.

Rostad studerer master i statsvitenskap og er leder i Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom, mens samfunnsgeografistudenten Widskjold er nestleder i Change-maker. Når de ikke er studenter, kjemper de tre jentene for en verden fri for atomvåpen.

Store fremskritt

I forkant av atomvåpenuka har debatten om faren og konsekvensene av våpenet skutt fart i Norge, men for studentene startet det hele under den første atomvåpenkonferansen som ble holdt i Oslo i 2013. Konferansen ble arrangert av ICAN (International Campaign to Abolish Nuclear Weapons). Siden har konferansen blitt arrangert i Nayarit i Mexico i 2014 og i Wien samme år.

Hele 120 land deltok i Oslokonferansen, og for Moghadam var det som om folk for første gang fikk øynene opp for den virkelige faren ved atomvåpen.

– Endelig handlet atomvåpendebatten om humanitære konsekvenser, og ikke politikk og makt, sier hun.

Den siste dagen under konferansen ble spesielt minnerik for Moghadam. Mexico kom på banen og sa de ville arrangere den neste konferansen.

– Det var jubel i salen. Mexicos innlegg fikk så mye applaus at jeg trodde det aldri kom til å ta slutt.

Da tenkte jeg at «nå har vi starta, og da skal vi ikke gi oss». Da vi kom ut av hotellet etter konferansen var det full jubel i gatene. Det ga meg håp, sier PPU-studenten.

Engasjement i Wien

Ingrid Rostad nikker bekreftende. Hun var også til stede under Oslokonferansen, men i begynnelsen turte hun ikke å håpe på for mye. Når det likevel ble et løfte om en oppfølgingskonferanse, viste det seg at problemet ble tatt alvorlig. I 2014 var Rostad på plass i den tredje og hittil siste atomvåpenkonferansen, som ble holdt i Wien.

– Den sikreste måten å sørge for at ingenting forandrer seg i verden er å ikke prøve, sier hun.

Press på utenriksministeren

Det er ikke så rart at studentene er muntre og håpefulle. I den siste utenriksdebatten på Stortinget var atomvåpen et hett tema. Venstre, Sp og SV har fremmet et forslag om et internasjonalt forbud mot atomvåpen. Til tross for at utenriksminister Børge Brende er skeptisk til at Norge blir første NATO-land som går inn for et slikt forbud, kan det bli Norges offisielle posisjon om Ap også går inn for forbudet.

Et internasjonalt atomvåpenforbud vil følge samme modell som

Atommakten

Fremskritt: Studentene Ingrid Rostad (f.v.), Mina Moghadam og Tuva Widskjold har lenge kjempet for en verden fri for atomvåpen. Nå håper de at Norge blir et av de første landene som går inn for et internasjonalt forbud.

mine- og klasevåpenkonvensjonen og innebærer et totalforbud mot bruk, kjøp, salg, produksjon og lagring av atomvåpen.

Det er ventet at en avgjørelse om Norges posisjon i atomvåpen-spørsmålet, blir tatt etter påske. Blir forslaget vedtatt, vil Stortinget for en gang skyld overstyre regjeringen i utenrikspolitikken.

Vil ikke avskrives som naive

Widskjold minner om hvor sementert atomvåpendebatten var før Oslo-konferansen for bare to og et halvt år siden. Nå er det toppsak i Stortinget.

– Vi har sett en kjempeutvikling. At det virker å engasjere seg, er det ingen tvil om, sier Widskjold.

Hun deltok i ikkesprednings-konferansen til FN i New York. FN fremsto for samfunnsgeografistudenten som en saktegående organisasjon preget av mange fine ord fra voksne menn i dress. Aller verst var det da hun ble fortalt av de litt eldre at hun var så «flott og flink som engasjerte seg».

– Det var et sikkert tegn på at vi ikke ble hørt, sier Widskjold og får lattermilde nikk fra Moghadam og Rostad.

De vil ikke ses på som unge og utopiske, men pragmatiske og pågående.

«Den sikreste måten å sørge for at ingenting forandrer seg i verden er å ikke prøve»

Ingrid Rostad, leder i Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom

– Naiviteten ville vært å tro at dette skjer over natten, sier Widskjold og legger til at dette blir både tidkrevende og vanskelig. Veien er lang fra studentorganisasjonene til NATO. Men man må ha et ideal, en visjon som er annerledes og bedre enn det som er nå.

Atomvåpenet tilhører fortiden

De tre studentene er lei av retorikken som blir brukt for å forsvare atomvåpenet.

Widskjold mener det er naivt å tro at et våpen som kan utslette jorda, kan gi mer sikkerhet. Og verken Moghadam eller Rostad kjøper ideen om at atomvåpen bidrar til maktbalanse.

– Isfront, maktbalanse og

skremsel. Dette er retorikk som henger igjen fra den kalde krigen, sier Moghadam. For der hvor man under den kalde krigen brukte atomvåpenet til å skremme andre land unna, er den moderne fienden ikke-statlige terrorister.

– Alle atommaktenes har blitt utsatt for terrorangrep allerede, sier Rostad og spør hvor mye atomvåpenet fungerte som en avskrekkingmetode i disse tilfellene.

Verden ser til Norge

Norges posisjon er viktig for verdenspolitikken, mener studentene. Det var for eksempel etter et norsk initiativ at klasevåpenkonvensjonen ble stablet sammen og signert av 108 land.

– Hva Stortinget kommer frem til, vil sende et budskap til resten av verden, sier Widskjold.

Altfor lenge har atomvåpendebatten handlet om hvem som skal kvitte seg med den siste bomben. Jentene er glade for at det endelig snakkes om hvem som skal være den første til å gå inn for et forbud.

– Nå tror jeg kanskje vi lever den dagen det blir et internasjonalt forbud mot atomvåpen. Og da kan jeg dø lykkelig, sier Moghadam med et bredt smil.

universitas@universitas.no

India vil bli kvitt sine voldtektsproblemer ved å gjøre det forbudt å snakke om dem.

Indias rasende datter

Melding hjem

Julie Bjander, journalist i Universitas

På denne tiden i fjor befant jeg meg i Pondicherry, og var midt i min Lånekaske-finansierte dansereise. I den stekende varmen ble jeg kjent med indisk gjestfrihet, smaken av nybrygget chai til frokost og et perspektiv på verden som ikke samsvarte med det jeg hadde med meg hjemmefra. Dessverre ble jeg også kjent med en mørkere side av det indiske samfunnet, da en studievenninne ble utsatt for et seksuelt overgrep.

Kontroversene rundt det indiske samfunnets behandling av kvinner har blusset opp igjen med full kraft. Anledningen er Leslee Udwins dokumentarfilm *Indias Datter* som omhandler den brutale voldtektssaken på en Delhi-buss i 2012 og det indiske samfunnets reaksjon på denne. I stedet for å løfte frem filmen og gripe muligheten til å adressere noen av de underliggende problemene bak denne hendelsen, har indiske myndigheter bestemt seg for å forby den.

Myndighetenes reaksjoner minner om responsen til min vertsmor Rani da jeg dristet meg til å spørre om sønnen hennes var skilt. Han bodde hjemme, men hadde både kone og barn et annet sted. Rani ble tydelig bestyrtet over spørsmålet, og skyndte seg å forklare at det slett ikke var snakk om noen skilsmisse. De hadde bare litt problemer, måtte jeg skjønne. Jo, det var jo noen år siden de hadde sett hverandre sist, men de var absolutt ikke skilt. Noe slikt ville jo vært uhørt.

Denne instinktive trangten til å dekke over problemer finnes nok i de fleste samfunn, men jeg tør å påstå at den står sterkere i India enn mange andre steder. Kanskje er det også nettopp derfor voldtektssakene skaper så ekstreme reaksjoner i befolkningen. Noen føler nok at myndighetene ikke tar nok ansvar, og bestemmer seg derfor for å ta saken i egne hender. Dette kan få fatale konsekvenser, som nå i mars da tusenvis av mennesker, mange av dem studenter, bestemte seg for å storme et fengsel hvor en voldtektstiltalt satt i arrest. Resultatet var at både den tiltalte og en av demonstrantene ble drept.

Jeg forstår raseriet. Dette var noe jeg kjente veldig på da min venninne fortalte hva som hadde hendt med henne. Enda verre ble det etter at vi gikk til det lokale politiet. Der fikk vi høre at så lenge det ikke var voldtekt det var snakk om, så kunne de ikke gjøre noe annet enn å gi en muntlig advarsel til de skyldige.

Når myndighetene gang på gang viser en motvilje til å ta et virkelig oppgjør med holdninger som florerer i deler av befolkningen, skaper det avmakt og sinne hos de øvrige innbyggerne. Dette er en farlig kombinasjon som vil fortsette å kreve både liv og verdighet. Ved å innrømme at nasjonen faktisk står overfor et stort problem, kan indiske myndigheter forhindre dette. Å oppheve forbudet mot *Indias datter* vil være et passende sted å begynne.

universitas@universitas.no

Skyggelagt: Offisielle tall fra indiske myndigheter viser at en kvinne i landet voldtas hvert tjuende minutt. Det antas at mørketallene er store

FOTO: RAMESH LALWANI

Ingen spillover-effekt

Det blir stadig flere kvinnelige gamere, men de glimrer med sitt fravær når heder og ære står på spill.

Gaming

tekst Iselin Shaw of Tordarroch
foto Evelyn Pecori

Det er fredag kveld, og kjelleren på Outland Oslo fylles med lyden av joviale hilsener mellom seksti spilleglade sjeler. Tunge sekker treffer gulvet, og brusflasker og energidrikk dekker bordene. Femtisv gutter og tre jenter har en firetimers turnering i spillet Magic: The Gathering (MTG) i vente. Én av de tre jentene er Marit Norderhaug Getz. Hun tar doktorgrad i materialer, energi og nanoteknologi, og er *alltid* i mindretall som jente på MTG-turnering.

– MTG er et nerdete spill, men det er ikke bare gutter som brøler på deg, slik mange kanskje tror. Spillet lar deg finne din egen stil, og det er et stort spekter av forskjellige typer som driver med det, sier hun.

Det globale nettverket Spil Games rapporterer at det finnes 1,2 milliarder spillere i verden. Det utgjør 44 prosent av verdens internettbrukere. Getz kaller det en

«spillrevolusjon».

Blant jentene som har kastet seg på spillbølgen er animasjonsstudent Aileen Stavnes. Hun setter seg ved et bord midt i kjelleren og tar motspilleren i hånda. I samkjør med trivielle introduksjoner seg imellom begynner de to spillerne, gutt mot jente, organiseringen av rosa og svarte kort utover bordflaten.

Til tross for at et åpenbart fåtall jenter er til stede i kjelleren, har ikke Stavnes opplevd jentemangelen som et problem. Hun forteller at jenter blir behandlet på lik linje med gutter, men at holdningene til spillet kan variere blant kvinner og menn.

– Det virker som om jentene koser seg litt mer når de spiller, mens gutter ofte legger tyngre vekt på konkurransen. De skal vinne, sier Stavnes. Nyankomne i kjelleren løfter hilsende hender i lufta og klapper henne på skulderen for god prestasjon under forrige helgs turnering.

Mange omtaler spillere som «gamere». Mye av spill-sjargongen kommer fra engelsk, noe som gjør at miljøet er tilgjengelig på nettet for folk fra alle verdensdelene.

Magic: The Gathering (MTG)

- MTG er verdens største og mest populære samlekortspill med over tolv millioner spillere på verdensbasis.
- MTG baserer seg på samle- og strategimekanismene innenfor spill. To eller flere spillere bruker kortstokk med tilknyttede krefter til å ta motspillerne fra tjue til null poeng.
- Internasjonale turneringer blir arrangert verden over med store pengesummer i premie. Flere profesjonelle spillere lever av MTG.

Konsentrert: Tidligere formann i ARES-spillforening, Thomas Refsdal, forteller at konsentrasjon og utholdenhet er ferdigheter de beste MTG-spillerne har. – Akkurat som i Poker vil det være til stor hjelp å kunne lese om noen bløffer eller har en skjult plan – MTG handler om å redusere flaksmomentet mest mulig, sier han.

Sterke kvinner: – De kvinnelige figurene på magic-kort tegnes som sterke og mektige. De er ikke så seksualiserte som man kanskje skulle trodd.

«Det handler ikke om hva du har mellom bena, det er en kjærlighet for problemløsning vi har til felles»

Marit Norderhaug Getz, doktorgradsstudent i Materialer, energi og nanoteknologi, og MTG-dommer

– Hvis man kan grunnleggende engelsk går det veldig greit å lære seg MTG, forteller doktorgradsstudenten Getz.

Uken etter går turen atter en gang ned på kjellernivå. Vi befinner oss i underetasjen av Vilhelm Bjerknes' hus på Blindern. Realistforeningens tilholdssted minner om en middelaldersk pub, med sine dypt røde vegger og gammeldagse innredning.

En gjeng studenter samler seg for den ukentlige turen inn i spillverdenen. Blant dem er Thomas Refsdal, styremedlem og tidligere formann for ARES Blindern, som er Oslos eldste forening for spill.

Lukten av nystekte vafler blandes med mumling og god stemning idet spillkvelden er i ferd med å begynne.

– Det er flere jenter på spillkveldene våre nå enn tidligere, sier Refsdal og legger til at spillforeningen har totalt femti medlemmer. Oppmøtet svinger, men omtrent tjue prosent av de som dukker opp er jenter.

– Jenter har en tendens til å spille hjemme heller enn på et sted som dette. Heldigvis er vi tilbake på Blindern istedenfor Chateau Neuf nå, og medlemstallene våre har gått opp.

Stipendiat ved Institutt for medier og kommunikasjon, Kim Johansen Østby, har forsket på spillmiljøet til sitt doktorgradsprosjekt. Han mener at spill i Norge er offisielt erklært som kultur, og at det norske spillmiljøet har sunnere holdninger til kjønn enn i andre land.

– Tanken på det mørke gutterommet i kjelleren er ikke like til stede nå som den var før, fordi populærkultur tas mer seriøst. Spill ses ikke lenger på som en fritidsaktivitet man må legge fra seg når man blir voksen, forteller Østby.

Bak den tilsynelatende lyse fasaden finnes nemlig en mørk side ved spillmiljøet, hvis kjerne befinner seg utenfor Norges grenser. I høst raste «Gamergate»-kontroversen på sosiale medier. Diskusjonen begynte da ekskjæresten til spillskaperen Zoe Quinn, anklaget henne for å ha lurt til seg positive anmeldelser av egne spill, gjennom seksuelle forhold til journalister. Feminist Anita Sarkeesian fikk også sin plass på scenen med Youtube-serien «Tropes vs. Women in Video Games», som blant annet tar opp den ensartede representasjonen av kvinner i spill.

Under hashtagen #GamerGate ble en storm av kritikk rettet mot både journalistisk etikk og feminisme. Volde-lige kommentarer og drapstrusler ga debatten en aggressiv karakter, og den utviklet seg raskt til en kamp mellom kjønnene.

– Det er vanskeligere for minoriteter i ulike miljøer å uttale seg, fordi det blir lagt så godt merke til. Det virker som om mye av problemet med Gamergate hadde med anonymitet på nettet å gjøre, sier Getz. Ettersom MTG hovedsakelig spilles med pappkort på offentlige steder, mener hun spillerne blir nødt til å forholde seg til faktiske mennesker, og at de fleste derfor vil

oppføre seg annerledes.

Stipendiat Østby mener diskusjonen rundt Gamergate viste at kjønn fortsatt er et problem i spillmiljøet, og at det er et behov for flere kvinnestemmer.

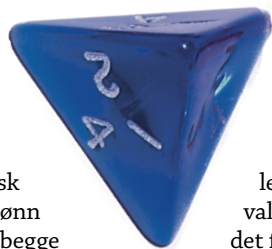
– Spill ses fortsatt i stor grad på som en typisk guttegreie. Gjennom Gamergate ser man at kjønn er et reelt problem i spillmiljøet. Mange, av begge kjønn, opplever diskusjonen som et direkte angrep på gledene de finner ved spill, mener Østby.

Østby presiserer at debatten inneholdt mange unyanserte ytringer og misforståelser. Feminismekritikken har blitt anklaget for selv å representere kvinner på en ensidig måte.

– Debatten preges av mange høylytte og aggressive aktører og usaklige argumenter som skremmer vekk mange fra å engasjere seg. En annen utfordring er at feminismen i seg selv ikke er noe enhetlig felt, og ulike feminister vil tilnærme seg denne diskusjonen forskjellig.

I tillegg til å være en engasjert spiller, er Getz den eneste kvinnelige MTG-dommeren i Norge. To år etter at hun begynte å spille sammen med kjæresten, bestod hun i fjor høst prøven for å bli dommer, etter å blant annet ha pugget en svært lang liste med spilleregler. Å være dommer innebærer organisering av turneringer, og å sørge for et inkluderende miljø.

– Det var ikke en jobb jeg ønsket meg, men jeg liker å passe på at alle har det bra på turneringer, sier Getz.

Hun mener spillmiljøet i Oslo ikke er fiendtlig mot jenter, og forteller at det stadig dukker opp flere kvinnelige spillere.

– Usportslig oppførsel som trakassering, tyveri eller aggresjon kan en dommer diskvalifisere spillere for. Det er mange klare regler her og da slipper valgene man tar som dommer å bli personlige. Men det finnes jo dårlig tapere der ute, sier hun.

Gamergate-kontroversen har nå dabbet av, men Østby tror den har skapt en bevissthet om at spill trenger flere varierte representasjoner og roller.

– Reaksjonene peker på at det ligger store utfordringer hos både spillere og spillindustrien selv, og får tydelig fram for allmennheten at spill er viktige kulturuttrykk som kan og må kritiseres og vurderes på lik linje med andre kulturuttrykk, sier han.

Dommer Getz kommer inn i kjelleren med den mørkeblå kortesken sin – det blir MTG i kveld også. Hun drar en mørkeblå skinnboks opp av sekken og plasserer et utvalg av kort på duken. Målgruppen til spillskaperne har lenge vært tolv år gamle gutter, men det virker som om dette endrer seg med tiden.

– MTG er noe for alle. Å «outsmarte» andre tror jeg er noe alle liker. Det handler ikke om hva du har mellom bena, det er en kjærlighet for problemløsning vi har til felles, sier Getz.

iktordar@universitas.no

Klar for kort: Hjemme har Marit og ektemannen et spillrom, med blant annet 14 permer med gamle magic-kort. – Av og til bytter jeg ut nye kort i spilldeken min, og da vet som regel akkurat hvor kortet jeg leter etter er.

Dyr hobby: Det mest verdifulle MTG-kortet, "Black Lotus", ligger på nettet til en auksjonspris på 800 000 kroner. MTG-dommer Getz innrømmer at det fort kan gå noen timer og hundrelapper på spillinteressen, men ser ikke på det som et problem. – Å dra på café eller shoppe kan nok kreve like mye tid og penger som det MTG gjør, mener hun.

Stort oppmøte: 60 påmeldte deltagere, hvorav kun tre er jenter, befinner seg i Outland-kjelleren for fredagens MTG-turnering. Som sild i tønne, fylles bordene med de ivrige spillerne, deres kortstokker og energidrikk. – Nå er vi nødt til å stenge påmeldingen, det er fullt, roper en stemme ut, før spillkonsentrasjonen legger seg over rommet.

debattredaktør: **Torgeir G. Mortensen**
debatt@universitas.no454 72 320

Frist: **søndag klokka 17**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

NETTDEBATT

Si din mening på universitas.no

Spillet om høyskoletronen

«Hva får Morten Irgens til å tro at han er aktuell kandidat? Han er en teknisk-administrativt ansatt, ikke en vitenskapelig ansatt engang, og kom fra ingenting ingensteds (hvem har hørt om Høgskolen i Gjøvik?). Morgen Irgens, teknisk-administrativt ansatt, bli ved din lest. **UIOer**

Foreslår at HOA heller bruker betegnelsen «kontor-sjef» om den utlyste stillingen. **UIOer**

Rektor skal først og fremst være en blogger, og da velger jeg helst Fotballfrue. **Noname**

Hentet fra debatten til nyhetssaken «En av disse blir rektor på HIOA»

Høflig psykologisk skytter-gravskrig

«Her er det viktig å påpeke at selv om studentrepresentanten for profesjon stemte imot forslaget var både flertallet av kullene og flertallet av profesjonsstudentene som sa sin mening i en raskt sammensatt spørreundersøkelse for å beholde kravet. Det blir dermed feil å si at profesjonsstudentene stiller seg bak stemmen til

studentrepresentanten i instituttstyret. Hele denne prosessen bærer generelt preg av lite informasjon og korte tidsfrister slik at det har vært vanskelig for mange å sette seg inn i sakens argumenter og dermed gjøre seg opp en egen mening. **Simon Grahl**

Studentene var enstemmig mot den usaklige og uakademiske diskrimineringen av dem som faktisk er utdannet med mastergrad og doktorgrad i psykologi i faget, gjennom sine demokratisk valgte representanter.

At en som har mastergrad og doktorgrad i psykologi fra Universitetet i Oslo, ikke skal kunne stille til valg som instituttbestyrer, er det latterligste som psykologene har klart å koke i hop på lenge. **Trond**

Du har helt rett i at studentrepresentantene stemte imot kravet ved avstemmingen i instituttstyret. Mitt mål var bare å påpeke at flertallet av spurte profesjonsstudenter var for å beholde kravet og at meningen ikke er så «enstemmige» og unisone som artikkelen og du vil ha det til. I viktige debatter er det greit å få med seg nyansene:) **Simon Grahl**

Hentet fra debatten til nettsaken «Sterkt udemokratisk substans»

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

brennerihelvete Klokken er bare halv 12 på en lørdag og jeg har allerede trent og lest litt pensum. Hva skjer med verden? Er jeg syk? Skal jeg dø?

14. mar

En students eksistensialisme

frkfolk Kvifor er lesesalen på Blindern så full, medan han på HIOA er så tom?

11. mar

Klasseforskjell

GeirMol Tusenvis av UiO-studenter rammet av strømbrudd. Og det spøker for morgendagens avis.

10. mar

Ikke med en redaktør som deg, Mollis!

d_my Altså jeg liker Tronsmo as much as the next guy men å be kulturministeren instruere Entra om å la dem få bli (på bekostning av UiO)? Rly?

13. mar

Det rene vanvidd

gurosibeko Å ofre Tronsmo for universitet er som å operere ut hjernen for å få plass til mer kunnskap i hodet.

15. mar

Panegyrikken for Tronsmo har offisielt gått for langt

TheTweetOfGod No matter how bad things get they always get better. And then they get worse. Then better again. Then worse again. You see the pattern.

15. mar

Studentlivets vekslinger

Tjukken141 Åpen dag på Blindern. Bare mas. Gjemmer meg helt innerst på lesesalen.

12. mar

Hvert jævla år

Leker vi studentdemokrati?

Studentparlamentet

Studentutvalgene på Universitetet i Oslo

Den 4. mars ble det siste ordinære møtet i Studentparlamentet gjennomført. Der hadde representantene en mulighet til å styrke sitt eget studentdemokrati ved å gi SP-SU representantene muligheten til å stemme på sin egen ledelse. Studentparlamentets eget reglement konstaterer i §2– 3 at SP-SU representantene ikke har stemmerett ved personvalg. I alle andre saker veier stemmene likt, bortsett fra her. Det er i bunn og grunn kanskje en bagatell, men listene har gjort dette til en prinsippsak.

En kan spørre seg hvorfor de 8 studentutvalgsrepresentantene bare i spørsmål som angår personvalg ikke skal få si sin mening. De forskjellige listerepresentantenes argument er at andre lister vil «ta over» og kuppe studentutvalgsplassene i parlamentet. Det de da sier i klar tale er at det i studentpolitikken ved Universitetet i Oslo (UiO) rår en grunnleggende mistro ovenfor de andre, der det ikke er mulig at demokratiske prosesser kan foregå åpent uten at noen kommer til å misbruke det. Liste-representantene peker samtidig på hvor

udemokratiske studentutvalgene er i valgprosesser med tanke på oppmøte på diverse allmøter, og at lokal-demokratiet er grunnleggende ikke-relevant. Som studentutvalgsmedlemmer føler vi oss sett ned på av liste-representanter. Men vi har problemer med å se dette argumentets gyldighet når man tar utgangspunkt i Studentparlamentets valgdeltakelse som i fjor lå på skarve 18 prosent.

Hvem har størst legitimitet blant studentene? Hvem kan påberope seg en forhøyet demokratisk plassering i et tenkt studentdemokrati-VM? Studentutvalgene sammen med Studentparlamentet har en lang vei å gå når det kommer til nærhet til den jevne student, men vi føler oss trygge i at hver av oss kjenner vårt eget fakultet bedre enn de fleste listerepresentantene i parlamentet. Burde vi ikke da være mer imøtekommende med hverandre? I et forsøk har vi i ukene før dette møtet endret eller planlagt endringer i våre egne vedtekter for nettopp å bli mer åpne og demokratiske. De fleste liste-representantene ga oss likevel avskjed på grått papir. Studentutvalgene ved UiO ønsker med dette å invitere den jevne student inn i debatten om hva vi egentlig ønsker at studentdemokratiet skal være. Hvilket fora skal snakke studentenes sak på fremtidens universitet?

«Som studentutvalgsmedlemmer føler vi oss sett ned på av liste-representanter»

Det må bli enklere å studere når man er syk

Psykisk helse

Julie Paus-Knudsen, leder i Realistlista ved UiO

En av fem studenter sliter med psykiske problemer. Det er så mange at vi trenger flere tiltak enn bare ekstra psykologer.

Ifølge Studentenes Helse- og Trivselsundersøkelse (SHoT 2014) har 21 prosent av alle studenter ved Studentsamskipnaden i Oslo (SiO) alvorlige psykiske problemer. Når så mange sliter psykisk, er det ikke nok å ansette flere psykologer. Køene hos SiO Helse må bli kortere, men det kan ikke være vårt eneste tiltak. Vi må satse mer på forebygging og det må bli lettere å studere når man er syk.

I studietiden opplever mange stress, ensomhet og dårlig selvtillit. Det er helt normalt. Problemet kommer når det ikke er nok ressurser til å behandle de 13 000 SiO-studentene som sliter med psykiske problemer. Vi må ta studenters psykiske helse på alvor. Ikke bare kan en forver-

ret helse føre til ytterligere stress og frafall fra studiene, det kan også være et tegn på alvorlig psykisk sykdom som må behandles.

Studier er utfordrende, men når tilrettelegging av studiehverdagen krever mer tid enn fagene er noe galt. Derfor må Universitetet i Oslo (UiO) sørge for at det blir enklere å studere når man er syk, slik at studentene kan bruke kreftene på å studere samtidig som de jobber for å bli friskere. Det lønner seg for samfunnet, for universitetet og ikke minst for studentene som får noe nyttig og mestringsskapende å bruke tiden sin på.

Som syk student er man allerede i en sårbar situasjon. Da er det dumt at man møter mange hinder. Realistlista vil at UiO skal prioritere syke studenter, og gi dem muligheten til å velge obligatorisk undervisning først. Vi vil ha enklere regler som sikrer at studenter med psykisk sykdom blir møtt på samme måte som studenter med fysisk sykdom, og vi skal selvsagt gjøre vårt beste for at det blir lettere å få hjelp.

Alle studenter er ikke friske. Derfor må det bli lettere å være syk.

«Realistlista vil at UiO skal prioritere syke studenter, og gi dem muligheten til å velge obligatorisk undervisning først»

Styremøte: Leder for PSI, Kjell Sundet, åpner møtet hvor profesjonskravet ble fjernet.

ARKIVFOTO: HANS DALANE-HVAL

Hvem debatterer vi for?

Psykologisk Institutt

Følgende profesjonsstudenter fra ulike kull stiller seg bak dette innlegget: Inger Marie Andreassen, Magdalena Kunkeova, Linn Christine Finstad, Julie Korseth, Ingrid Tande Ditlefsen, Solveig Liland, Hedda Sodal, Liv Christine Strandnæs, Ingebjørg Aspeland Lien, Marit Stigum, Marianne Langseth Knudsen, Anne Hortemo, Julie Wasmuth, Iselin Rye, Mikkel Dahr Nygaard og Hilda Hoëm.

Den 10. mars vedtok instituttstyret ved Psykologisk institutt (PSI) å fjerne kravet til at ny instituttleder skal være psykolog. Det er de undertegnende av dette innlegget svært uenige i. Kravet om at instituttleder ved PSI skulle være autorisert psykolog dreide seg ikke om diskriminering. Det dreide seg ikke om en profesjon som ville heve seg over andre. Det dreide seg om brukerne av helsetjenestene.

Selv om alle programmene på PSI har det til felles at de omhandler psykologi, er profesjonsprogrammet forskjellig fra bachelor- og masterprogrammene; det er en utdanning av helsepersonell. På samfunnsvitenskapelig fakultet skiller profesjonsstudiet i psykologi seg sådan ut, ved at det er den eneste helsepersonellutdanningen ved fakultetet. Direkte diskriminering forbys i norsk lovverk; når personer som ellers er like behandles forskjellig. Men dette er ikke programmer som er like. De fører til ulik kompetanse, med forskjellige muligheter etter endt utdanning.

Mange har referert til at studentene var i mot dette kravet. Faktum er at profesjonsstudentene som gruppe ikke ble

orientert eller rådspurt i denne saken før 5. mars etter at studentene krevde å bli orientert og rådspurt. Dette var kun noen dager før saken igjen skulle stemmes over. Her er det ulike meninger, ikke en samlet front mot hverken den ene eller den andre siden.

Debatten har dreid seg bort fra sakens kjerne, og blitt fremstilt som en profesjonskamp. Begrunnelsen for at

et krav om å være autorisert som norsk psykolog ble fremmet, har i liten grad kommet til syne i debatten.

Dette dreide seg om brukerne. Mange av pasientene i psykisk helsevern er prisgitte at vi kjemper for å opprettholde best mulig kvalitet på utdannelsen av fremtidige psykologer, for å kunne tilby

best mulig kvalitet på helsehjelpen vi gir. Som de vitenskapelige ansatte som fremmet dette forslaget selv begrunner det med: *Når det skal ansettes ny leder for PSI bør vi sikre oss at denne personen både har inngående forståelse for og kjennskap til basalfaglig forskning, det tradisjonelle akademiske som både profesjon og masterprogrammene er basert på, men også til den delen som består i å utdanne psykologer*

med klinisk kompetanse som kan svare på samfunnsoppdraget. I kampen om ressurser har PSI tidligere gjennom historien opplevd flere forslag om å legge praksisopplæringen for profesjonsstudiet ut i kliniske institusjoner, kutte omfanget av individuell veiledning og smågruppeundervisning ved instituttet. I økonomiske nedgangstider vil denne form for undervisning igjen kunne

risikere å komme under press.

Kvaliteten på profesjonsprogrammet må opprettholdes og videreutvikles så vi kan sikre kvaliteten på tjenestene psykologer tilbyr brukerne av systemet. Som psykologer og fremtidige psykologer er vi underlagt helsepersonelloven, og skal stå ansvarlige for mange vanskelige beslutninger i pressede situasjoner; da er det helt avgjørende at grunnmuren, er så solid den bare kan få blitt.

I tillegg begrunnes kravet med at lederen på PSI også må være strategisk leder og videreføre viktig fagpolitisk og forskningspolitisk arbeid, samt være instituttets ambassadør på sentrale helsepolitiske arenaer, overfor politiske myndigheter og oppover i universitetssystemet. For å kunne ivareta disse viktige lederoppgavene, må personen være godt forankret og identifisert med psykologrollen og ha kunnskap om psykologens posisjon og innflytelse i samfunnet. Instituttet står nå overfor store endringsprosesser (ansatt leder og ny organisasjonsstruktur). Disse endringene vil kunne komme til å avhenge av den nye instituttlederen.

«Kravet om at instituttleder ved PSI skulle være autorisert psykolog dreide seg ikke om diskriminering»

kulturredaktør: **Julie Kalager**
julika@universitas.no 926 29 873

reportasjeredaktør: **Ingrid Gipling**
i.e.gipling@universitas.no 481 05 754

KULTUR

Fordi vi fortjener det

MESSIASKOMPLEKS: Guro Korsnes Kristensen har forsket på norske familier med au pairer i hjemmet. Fra hennes undersøkelser kommer det frem at nordmenn ser på au pair-ordninga som en form for u-hjelp(!). Kvinnene tjener 5400 kr i måneden og får kost og losji gratis mot en 30-timers arbeidsuke. «Arne» i studien kan fortelle at han holder tett om au pairen under kjel-

lerlemmen når han er hjemme i bygda, men bedyrer at han ikke skammer seg, og legger unnskyldende til: «Au pairen vår jobber tross alt bare 30 timer i uka, mens jeg jobber 52. Så hun har mye fritid.» Hvor mye tjener du a, «Arne»? Til tross for at uhjelp og utnytting står på samme side i ordboka, er de ikke synonymer, min feite middelklassevenn.

Litteraturkritikken nedp

Mens Ingvar Ambjørnsen raser over at VG kutter antall bokanmeldelser, ser nettredaktør Marit Sjølmo i studenttidsskriftet Bøygen positivt på utviklingen.

Litteratur

tekst Astrid Hovde og Julie Kalager
foto Nathalie Wik Lystad

Stadig flere aviser kutter litteraturanmeldelsene. Riksavis VG har nylig gått fra å trykke syv anmeldelser i uka til å bare trykke én.

Litteraturprofessor ved Universitetet i Oslo synes VGs valg er trist.

– Det kan bli vanskeligere for norske forfattere å slå igjennom, sier han.

Kan anmelde selv

– Mediene er i stadig utvikling, og de økonomiske aspektene er krevende. Vi blir nødt til å spare penger der vi kan, sier redaktør i VG Torry Pedersen.

Pedersen vil ha fokus på an-

dre områder som nyheter, og kutter derfor i litteraturkritikken. Han forklarte på Dagsnytt 18 i høst at han så for seg at leserne kan anmelde bøker selv. Han står ved den samme påstanden nå.

– Jeg mener leserne selv kan være med å anmelde, samtidig som vi fortsatt vil benytte oss av profesjonelle litteraturkritikere, utdyper Pedersen overfor Universitas.

Nye muligheter

Marit Sjølmo er litteraturstudent og nettredaktør for litteraturtidsskriftet Bøygen som gis ut ved Universitetet i Oslo. Hun mener at VGs litteraturkutt kan få positive utslag.

– Kanskje kan vi benytte anledningen til å renske opp i litteraturkritikken og kvitte oss med

den typen terningtrillende, utdritende og lettvinde bokanmeldelser som det er veldig mye av i dagsavisene, sier Sjølmo.

Hun tror ikke kritikken vil lide noen nød, og viser til andre journalistiske sjangre som har klart seg til tross for den digitale omstillingen.

– For eksempel er det tydelig at dybdejournalistikken ikke er død. Leserne er fremdeles sugne på ordentlige essays og artikler, sier hun.

Også professor Refsum tror litteraturkritikken vil klare seg gjennom omstillingsprosessen, men understreker at det er utfordringer.

– For en debutant er omtale veldig viktig, og nå er nok mange nødt til å ta i bruk alternative nettverk for å bli lest, sier han.

– Drittunge

Anmelderne er ikke like positive til det de ser som en økende trend.

Forfatter og litteraturkritiker Ingvar Ambjørnsen er forarget over VGs kutt.

– Jeg får sjokk av hva Pedersen foreslår, så viktig var liksom vi! Vi har jobbet der i flere år, etter det utsagnet tok jeg hatten og gikk. Der sitter han som en drittunge og uttaler seg på den måten. Da fikk jeg nok. Det var som et slag i trynet, sier Ambjørnsen.

Også forfatter og tidligere litteraturkritiker Vidar Kvalshaug blir fornærmet av Pedersens forslag om å la den vanlige menigmann anmelde bøker.

– Det Pedersen sier om at leserne kan anmelde selv, er bare tøys, sier Kvalshaug.

Han understreker at dette er noe kritikerne erverver seg kunnskap om gjennom flere år.

«Der sitter han som en drittunge og uttaler seg på den måten. Da fikk jeg nok»

Ingvar Ambjørnsen,

om redaktør Torry Pedersen

kulturredaksjonen@universitas.no

Bekymret: Forfatter og tidligere litteraturkritiker Vidar Kvalshaug mener at kutt i litteraturkritikken kan få store konsekvenser for Norge.

Forbanna: Forfatter og litteraturkritiker Ingvar Ambjørnsen føler Torry Pedersen har gitt han et slag i trynet.

FOTO: TINE POPPE

Tatt av flåtten

FLÅTTE AGURKNYHETER:

Flåttekspert Preben Ottesen sier til NRK at flåttperioden nå er blitt utvidet grunnet klimaendringene. Ottesen uttalte seg i forbindelse med funn av flått på hund i forrige uke. Det er særlig pelsdyr som sliter med store flåttansamlinger i armhulene, men også mennesker med særlig hårete kropp kan bli utsatt for det blodsugende insektet. Vår egen Lars Monsen har som

kjent hatt store problemer med flåttansamlinger i knehasene. Agurknyhetene begynner altså tidlig i år, og Ottesen forventer at vi nå kan skue flåtten på hårene i hele seks måneder i året. Særlig heldig er dette for avisen VG som nylig har kuttet litteraturkritikken, og dermed har god plass til å dekke flåttepidemien med overskrifter som «Muligheten av en flått», «Menn som hater flått» og «Blod på flått».

Ukas dikt

«Elsk» av Arne Garborg, omskriven av Petter Fløttum

Send inn ditt dikt til universitas@universitas.no

Hjå Putin min

Den galne Putin min hug hev dåra;
eg fanga sit som en fugl i snøra;
den galne Putin, han gjeng så baus;
han veit at fuglen vil aldri laus.
Å gjev du batt meg med bast og bende;
å gjev du batt meg, sa Børge Brende.
Å gjev du drog meg så fast til deg,

at heile verdi kom bort for meg!
Ja kunne vrangt eg mi folkrettslekse,
eg ville inn i ditt Russland vekse;
eg ville vekse meg i det inn,
og vera berre hjå Putin min.
Å du som bur der i aust for tinde,
du makti fekk over alt mitt minne;
kvart vesle hugsviv som framom

dreg,
det berre kviskrar om meg til deg.
Om krigen strid over hei-i susar,
det staute håret ditt knapt han kru-sar;
om bombar dryp med sin døyvde gråt,
min stakkars Putin, dei syng min låt.

rioriteres

MIN STUDIETID

tekst: Ida Andersen
foto: Matthis Kleebe Solheim

Hvem:	Rolf Kristian Larsen
Studerte:	Teatervitenskap ved Universitetet i Oslo og Statens Teaterhøgskole
Når:	2009–2012
Aktuell med:	Rollen som Einar Skinnarland i «Kampen om tungtvannet»

Motvillig akrobat

Rolf Kristian Larsen smiler tilfreds idet servitøren legger et stykke daimkake foran ham på kafeen Noah's Ark – hans faste hengested under studietiden.

– Alle som vil kan smake, sier han, før han selv tar første bit.

Det var moren som ville at Larsen skulle begynne med teater. Etter 14 år på barne- og ungdomsteater begynte Larsen på teatervitenskap ved Universitetet i Oslo.

Han smiler forlegent når han får spørsmål om hvordan han disponerte tiden på Blindern.

– Det er rent flaut, men jeg ble veldig god i Playstation det året der.

Etter å ha tilegnet seg nye kunnskaper om bilspill og skrevet eksamensoppgave om hvorvidt julebukktradisjonen kan anses som teater, la han Blindern-studiene på hylla, etter bare ett år.

– De var så grusomt kjedelige, de studiene der. Jeg trodde det skulle være en grundig innføring i teaterhistorie, men det handlet bare om hva teater er for noe. Jeg ville heller *spille* teater.

tidligere forsøk, blant den ene prosenten av søkere som ble tatt opp ved Statens Teaterhøgskole.

Teaterhøgskolen ble imidlertid ingen dans på roser. Miljøet var preget av sterk konkurranse med lite målbare resultater.

– Det var intenst å begynne på Teaterhøgskolen. Det var en veldig brå overgang fra å studere teatervitenskap på universitetet.

Som følge av det smale nåløyet er kullene på Teaterhøgskolen små, med mellom åtte og ti studenter.

– Det var ikke nødvendigvis bare positivt. Dagene var lange og ga ikke rom for å drive med skuespill utenom studiene.

Generelt synes han at mye av tiden ble kastet bort på irrelevante fag.

– Da vi drev med akrobatikk, rant dråpen over for min del. Jeg tenkte at jeg aldri kommer til å ha bruk for dette, for jeg kommer aldri til å bli castet som Tarzan.

Larsen bestemte seg for å ta det siste semesteret ved William Esper Studio i New York. Studietilværelsen i byen som aldri sover skulle

vise seg å bli en stor kontrast til hans vante hverdag i Oslo.

– Det pedagogiske fokuset ved William Esper Studio var å dyrke det skuespillerspirene var gode på. Det hjelper ikke Jostein Flo å høre han er treig hele tiden, sier han og ler, tydelig fornøyd med analogien.

Det nye fokuset gjorde at Larsen fikk inspirasjon.

– I New York følte jeg meg sett på en helt annen måte av lærerne. Alt var nytt, og selv om jeg satt på mye erfaring, følte jeg meg likevel helt fersk. Etter hvert begynte jeg å kjenne på mestingsfølelse igjen.

En viktig lærepenge for ham var å ta ansvar for egen lykke. Det var en vanskelig avgjørelse å dra til New York, men i ettertid er han glad for at han valgte å dra.

– Jeg gikk fra low til high på et par måneder, og svedde på en sky etterpå. Jeg bare lo og syklet rundt på 5th Avenue, sier han og smiler.

Han anbefaler alle studenter å ta et utvekslingssemester.

– Jeg minnes den enorme frihetsfølelsen jeg kjente på. Det var den beste tiden i mitt liv.

magasin@universitas.no

I 2009 var han, etter fem

Ubevegelig norgesrekord

Torsdag 12. mars var det duket for historiens andre norgesmesterskap i stillstand. Universitas' utsendte havnet på syvendeplass.

Stillstand

tekst Ida Andersen
foto Henrik Evertsson

På gulvet i bevegelseslaben hos Institutt for musikkvitenskap ved Universitetet i Oslo (UiO) ligger det hauger med informasjonskriv, spørreskjemaer, samt en bevegelsessensor. Hver time plasserer nye grupper av deltakere sensoren på hodet og står stille i seks minutter – i håp om å slå norgesrekorden fra 2012.

I dette norgesmesterskapet er det kun én ting som gjelder; å stå helt stille.

Musikk påvirker bevegelse

– Dette er en blodseriøs konkurranse hvor vinneren belønnes med et gavekort på 500 kroner, samt heder og ære, roper instituttleder Alexander Refsum Jensenius. Det er Four Ms-gruppen ved instituttet som gjennomfører prosjektet for å forske på mikrobevegelser.

Hans kollega, førsteamanuensis

i musikkteknologi Kristian Nymo-en, forteller at prosjektets hovedinteresse er å se på hvordan musikk påvirker evnen til å stå stille.

– Gjennom å spille av ulike musikkjangre, undersøker vi om sjanger har noe å si for hvor mye man beveger seg, forklarer han.

Bevegelsene hos deltakerne måles ved hjelp av ni kameraer som beregner posisjoner ved hjelp av infrarødt lys. Bevegelsene måles i millimeter per sekund.

– Under forsøket bruker vi salsa-, elektronika- og meditasjonsmusikk. Spesielt interessant er det å se om meditasjonsmusikken bidrar til stillestående, forklarer Nymo-en.

Ingen ny norgesmester

Flere av deltakerne forteller at de kjente det rykke i dansefoten da de hørte salsamusikken. Etter at første pulje med deltakere har forlatt bevegelseslaben, er det Universitas' utsendte journalist sin tur til å delta.

Informasjonsskrivet blir lest, og bevegelsessensoren plasseres på

hodet. Så starter forsøket. Det er helt stille, og etter om lag et minutt brytes stillheten med meditasjonsmusikk, etterfulgt av salsa og til sist elektronika. Knærne låser seg, pulsen synker. Det blir seks, lange minutter preget av sterkt konkur-

ranseinstinkt og fravær av frivillig bevegelse. Dette gjenspeiles i de alvorlige ansiktsuttrykkene til samtlige deltakere i bevegelseslaben.

I løpet av de fem timene norgesmesterskapet varte, deltok 110 personer. Vinneren havnet på 4,28

mm/s, noe som ikke slår rekorden fra 2012 med 3,9 mm/s. Universitas' utsendte reporter endte opp på en syvendeplass med 5,09 mm/s.

Se film fra NM i stillstand på Universitas.no

kulturredaksjonen@universitas.no

Konsentrert: Under NM i stillstand får man testet sin egen evne til å stå helt stille i seks minutter.

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. april
Mer info: www.unis.no

ILLUSTRASJON: KJERSTI JOHANNE BARLI

Late studenter ødelegger humaniora

Humanioras krise skyldes ikke at feltet er uten nytteverdi, men at studentene lever i en resignert latskap og mangler retningssans.

Kulturkommentar

tekst Julie Kalager

I begynnelsen av hvert semester er oppmøtet på humanistenes høyborg, Sophus Bugges bibliotek, alltid glissent. En og annen masterstudent sitter bøyd over bøkene, mens resten av gjengen mest sannsynlig sover etter en lang natt med pappvin og feilaktige fremføringer av Hegel i et forsøk på å imponere en eller annen flørt. Mens arkitekturstudentene hver uke bruker 43 timer på studier, laller humanistene rundt og legger ikke inn mer en 25 timer i uka. Ikke veldig overraskende er det også denne gruppa som bruker lengst tid på å fullføre studiene. På masterlesesalplassen til litteratur- og språkstudentene har flere av dem sittet i mange år, mens de har forsøkt å få master-

oppgaven ferdig. De har faktisk sittet så lenge at instituttutvalget har sett seg nødt til å gå til innkjøp av «oppløftende» dekor med slagord som «Hug a child» og «The sky is your limit». Det er for øvrig hårreisende at studenter innen litteratur og språk har betalt penger for sånt ræl.

Mange mener at vi i de siste tiårene har fått en inflasjon i antallet studenter som tar høyere utdanning. Det snakkes om «mastersyke» og at det ikke lenger er et statussymbol å ha en bachelorgrad. Veien innom høyskole og universitet er blitt en plikt, og har du ikke en grad, fører du mest sannsynlig kjedelige samtaler på fest og blander Akademika med academia. Mangel på høyere utdanning er med andre ord blitt ensbetydende med lav status. Derfor strømmer unge til universitetene, men mange vet

ikke hva de vil studere og ramler inn på samme vage fakultet, som Det humanistiske fakultet ved Universitetet i Oslo. Mens humanioras krise er reell i land som Danmark og Nederland der flere tusen studieplasser legges ned og man ikke anser humaniora som samfunnsnyttig, har norske humanister skapt sin egen krise ved å utdanne middelmådige studenter uten interesse for faget.

Kandidat- og arbeidsgiverundersøkelser, utført av TNS Gallup, fastslår at humanistene i langt mindre grad enn andre studenter ser verdien av utdannelsen sin. De utgjør også gruppa som er mest mistilpasset når de skal ut i arbeidslivet. Det er ikke så vanskelig å forstå når de har sittet i årevis, for å fullføre en bachelor eller mastergrad de ikke har noen tro på. Det er åpenbart vanskelig å selge seg selv til en arbeidsgiver når du mener du ikke har noe å tilby. De beste telefonsegerne mener jo oppriktig at TV-kanalpakka de selger, er gull verdt.

Spørsmålet som melder seg er selvsagt: Hvorfor i all verden bruker alle disse humanistene flere år på noe de åpenbart ikke synes er spennende, og som de heller ikke tror er nyttig? Jeg holder en knapp på latskap og usikkerhet rundt hva de egentlig vil. Altfor mange faller inn på humanistiske fag fordi de på videregående «lik-som syntes at filosofi var gøy, på en måte». Derfra er det nedoverbakke, og det er humaniora som har flest dropoutstudenter.

Det humanistiske fakultet har selvsagt sett disse problemene selv, og har for andre gang opprettet fagene ARB1401, 1402, 1403 og 1404 som skal forberede humanistene på arbeidslivet. Her kan humanistene lære ting som budsjettering, prosjektarbeid og formidling. Tre ting som burde vært innforstått før disse studentene begynte på universitetet. ARB-fagene har alle en ting til felles – de underviser i sunn fornuft. Og det kan dessverre se ut som en slik opplæring er nødvendig.

Problemet er bare at denne sunne fornuften kommer altfor sent. Hadde studentene uten retningssans hatt sunn fornuft i utgangspunktet, hadde de ikke begynt på studier de hverken var interesserte i eller syntes var nyttige for samfunnet. Når man snakker om humanioras krise sikter man ofte til de humanistiske fagenes manglende samfunnsnytte, men det er nok riktigere å si at krisen består i de utallige middelmådige humaniorastudentene som sjelden uteksamineres på normert tid. De er ikke interesserte, de har ikke lyst til å være her, men med karaktersnitt på 4 fra videregående føler de at de må ta en grad.

I lys av hva slags studenter det humanistiske fakultetet har i dag, synes nedskjæring av antall studieplasser som en god idé. Det blir nok murring i avisenes debattseksjoner, men ingen trenger frykte norske studenter. De er for likegyldige til å okkupere universitetet.

kulturredaksjonen@universitas.no

Let Andre TEATRET
NESTEN SOM ORDENTLIG TEATER,
BARE LITT MORSOMMERE!

★★★★★
"Theatre and storytelling that is in a league on its own. Truly magical."
THE NEW CURRENT

★★★★★
"Bizarre antics and razor-sharp wit."
A YOUNGER THEATRE

★★★★★
"An experience so bizarre, hilarious and melancholy that it will not only engage but elevate you."
THE PUBLIC REVIEWS

Before Us
by Stuart Bowden

Spilleplan:
Fredag 20. mars kl 21.00 og Lørdag 21. mars kl 19.00

SUITS AN ENGLISH AUDIENCE

Billett 120 kr

The story of a creature, the last of an undiscovered species, facing extinction. A raucous, surreal, experimental melan-comedy about death, family and loneliness.

Oslo kommune

KULTURRÅDET
Arts Council
Norway

ffuk.no

Billetter og mer info på detandreteatret.no - Ivan Bjørndalsgate 9, på Lilleborg i Oslo

anmelderredaktør: **Benedicte Tobiassen**
benedicte.tobiassen@universitas.no 997 74 772

ANMELDELSER

Plater:

Grenser til rølp

Med **Det kommer** ikke til å skje ønsker Nagel å fortelle hvordan Bodø egentlig er, og ikke bare gi et glansbilde av «byen med nordlys». Om nordlandshovedstaden er i nærheten av slik dette albumet antyder, bør den snarest dø som turistby.

Noen av låtene har livlige riff og gitarlek som grenser til det stressende. Andre låter er tung pubmusikk som grenser til rølp. «De små timan» er en av få godbiter, og høres ut som et Donkeyboy på speed. Resten av låtene mangler personlighet. De er fattige i lydbildet, masete og høye på diskant, og da hjelper det ikke med mye trøkk. Albumet høres ut slik fyllesyke-hodepine føles: Det er for mye på en gang, og det gjør vondt. «Helt ned», der vokalist Rakel Aurjord kommer til sin rett, er et hederlig unntak.

Et gjennomgående problem er at det knapt er mulig å høre tek-

Det kommer ikke til å skje

Av: **Nagel**

Plateselskap: **ACCA Records**

stene. Det står ikke på dialekta: Kråkesølv klarer for eksempel fint å gjøre seg forstått. Det er rett og slett diksjonen og den (manglende) plassen vokalen er viet i lydbildet. På «Kompensasjon» drukner vokalistene og alle hans strofer i gitarer og støy. Prestasjonen er uelegant uten å være verken røff eller tøff.

Det er ingen tvil om at potensialet er der et sted. Under alle lagene med ulekker sang, utdelig tekst og overdreven gitarbruk, finnes det energi og vilje. Live og med noen øl innabords er helt sikkert Nagel greit å høre på. På plate faller det likevel helt gjennom.

Thorbjørn Kringelbotn Borlaug
t.a.k.borlaug@universitas.no

Behagelig i alle retninger

Daniel Kvammens debutalbum **Framad i alle retninga** er luftig og behagelig vise-pop på høyt nivå. 26 år gamle Kvammen fra Geilo er ikke den som skriker høyest, men han formidler tekstene med en nærhet og troverdighet man lett blir dratt inn i.

Plata åpner i et rolig landskap, med den korte og behagelige introen «Satellitt». Her får vi høre akkurat nok til å bli interesserte i resten. Med kun kassegitar og vokal har introen kraft nok til å dra oss med i det musikaliske universet. Allerede i andre låt, «Daue fugla», trekkes flere instrumenter inn i arrangementet, og med stadig nye elementer i låtene holder plata seg interessant hele veien.

Låtene er i all hovedsak rolige og behagelige, men plata har likevel noen temperløft som gjør at man ikke går lei. «Karmafaen» og «Rykte si» er hakket mer rocka enn resten, men allikevel er nærheten i tekstene bevart. Kvammen er en historieforteller, mer enn en teknisk god

Framad i alle retninga

Hvem: **Daniel Kvammen**

Plateselskap: **Jansen Plateproduksjon**

sanger. Det er tekstene som står i fokus, men den noe mumlende geilodialekten krever til tider ekstra konsentrasjon. Likevel er det så stemningsfullt og nært at man i all hovedsak forstår hva han vil formidle. Singelen «Du fortener ein som meg» viser også at han kan lage fengende pop-låter, med godt driv og meloditeft.

Kvammen er allerede en helstøpt artist, og hans visjon er tydelig. Han synger om livet, kjærlighet og en jakt etter frihet. Gjennom de selvsentrerte tekstene får man et klart innblikk i hans liv og refleksjoner rundt egen identitet.

Albumets siste spor, tittellåta, gjør at plata avslutter like nydelig som den starter. Man skal ha et hjerte av stein for ikke å la seg berøre av denne nykommeren i norsk musikkbransje.

Kristin Seiersten
anmeldelser@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Radio Nova

Mandag

06.00: Democracy Now!
07.00: Frokost
09.00: Novarkivet
10.00: Das Kapital
10.30: Novamusikk
11.00: A-lista
12.00: Novamusikk
19.00: Bra Trommis
20.30: Sort Kanal
21.30: Lillesalen konsertserie
22.00: Overkill
23.00: Rolige Vibber
23.30: Électronique
00.00: Fri Form Radio

Tirsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Frokost
09.00: Skumma Kultur
10.00: Vitenselskapet
10.30: Grenseløst
11.00: Teknova
11.30: Novamusikk
21.30: Dag for dag

Onsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Frokost
09.00: Skumma Kultur
10.00: Tekstbehandlingsprogrammet

11.00: Novamusikk
16.30: Snakker ikke norsk
17.30: Novamusikk
19.00: Kvegels
20.30: Country Barn
21.00: Spillmatic
22.00: Funkiga Timmen
23.00: Neu

Torsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Frokost
09.00: Skumma Kultur
10.00: Nova Noir
12.00: Det Fiktive Selskab
17.00: Ærlig talt

Fredag

06.00: Democracy Now!
07.00: Frokost
09.00: Skumma Kultur
10.00: Opplysningen 99.3
11.00: Nyhetsfredag
12.00: Radiotjenesten
12.30: Skallebank
13.00: Novamusikk
19.00: Nova Nedstrippa
20.00: Goodshit
21.00: Nova Amor
22.00: Dub Dubhead
23.00: XO Hiphop

Lørdag

01.00: Novanatt
09.00: Best of Frokost
11.00: Novamusikk
16.00: Reserverbenken
17.00: Lillesalen konsertserie
18.00: Pils og plater

Søndag

01.00: Novanatt
07.00: Tanketog
12.00: Dokunova
12.30: Klagenemnda
14.00: Du skulle ha vært der
15.00: Sorgenfri
16.00: Snakker ikke norsk
17.30: Novamusikk

Utstilling:

Duse farger: En endevegg i Schübelers gate har blitt forvandlet til et enormt veggmaleri signert den spanske kunstneren Aris.

Nabolag med frie tøylar

Selv om Munchmuseet skal forlate Tøyen, finnes det flere alternativer for å oppleve kunst i bydelen. De siste årene har det i Oslo dukket opp stadig flere utendørs veggmalerier av kjente og ukjente gatekunstnere fra inn- og utland. Viktor Gjengaar er leder av Urban Samtidskunst og initiativtaker bak gatekunstvandringen som viser de mange kunstperlene i området.

Den chilenske kunstneren Inti Castro pryder en av veggene i Jens Bjelkes gate 62, med sitt maleri av en latinamerikansk jordarbeider som holder en maiskolbe til sitt bryst. Det er fargesterkt, unorskt og budskapet er tydelig; mat er viktigere enn all verdens gull og diamanter. Våpenskjoldet til gamle Aker kommune passerer i Sørlogata, malt av en «legende» i det norske graffiti-miljøet. I nærheten av Grønland fylles en vegg av grønnsaker fra den lokale butikken rundt hjørnet. Motivene er mange og varierer mellom det tydelige og fargesterke til det

BEGGE FOTO: ANDREAS LÖHREN

mer dempede. Noen er tegnese-riaktige og surrealistiske, andre på grensen til det enkle og banale, som fuglen på grenen i Kolstadgata.

Kombinasjonen av urban kunst og gammel arkitektur gir noen steder en følelse av å være i en storby lenger ned på kontinentet. Oppmøtet i publikum tyder

Gatekunstvandring på Tøyen

Hvor: **Fra Kolstadgata til Norbygata**

på at gatekunst er populært, og tiltrekker både hipstere, barn og bestemødre. Gatekunst er usnobete og appellerer også til dem som synes museer og gallerier kan bli litt stivt. En av fordelene med et utendørs kunstgalleri er alle de forskjellige måtene en kan oppleve kunsten på.

Etter en time gatelangs har man bare stoppet opp ved seks forskjellige verk, til tross for at man vet at det finnes mange flere. Det er litt skuffende. Gjengaar tipser om «å ta T-banen til Tøyen og spørre ungene hvor en kan finne malerier», for ofte går man bare tilfeldig forbi. Gatekunsten kan aldri erstatte Munchmuseet, men den åpner for å stoppe opp, titte og få en kunstopplevelse i hverdagen.

Andreas Löhren
andrelohren@universitas.no

Melke-sjokolade med Japp
Hvor: **I butikken**

Magnus Braaten, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Den nye jappetiden

Helt siden 1949 har Melkesjokolade og Japp levd side om side i norske butikkhyller. Det er med dyp fortvilelse vi ser tilbake på disse 66 årene. Hvorfor har ingen tenkt på å kombinere dem? De siste årene har Freias melkesjokolade latt seg pare med flere folkefavoritter, som en etter en har mislykkes i 200-gramspakka: Smørbukk, Non Stop,

Jumbomais, og verst av alt, Jelly Beans. Heldigvis går ikke alle forsøkene like galt. Kvikk Lunsj, Daim og Oreo er blant de mer spiselige eksemplene, men nå har også de møtt sin suverene overmann. Sjokoladefaglig er Melkesjokolade med Japp det beste som har skjedd landet vårt.

Studer smart
Hvor: **Oslos lærings-sentre og biblioteker**

Signe Rosenlund-Hauglid, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Propaganda i ballongform

Svevende, lyseblå ballonger har denne uka prydet HiOAs hovedbibliotek i anledning deres storslåtte «studer smart»-kampanje. Det er krampaktige to måneder igjen til eksamensrushet og allerede nå minnes man på hvor lite man egentlig har lest av pensum. Dette problemet kan tydeligvis løses om du entrer en verden av eksamenstips

og studieteknikk. Læringsinstitusjonene har en desillusjonert holdning om at studenter har tid til å studere hvordan de skal studere. Ikke la deg lure, grav heller frem pensumlista. Eksamenskarakterene vil ikke komme flyvende til deg i form av en svart brosjyre og en lyseblå ballong.

Filmer:

Hustyrannen Holm

Noen ting blir bare «tødd», som man kaller det på Sørlandet. Der Maria Navarro Skaranger tødde kebabnorsken med romanen *Alle utlendinger har lukka gardiner*, og Karl Ove Knausgård tødde det mannlige livseposet med sin seksbinds *Min kamp*, har Aslaug Holm med *Brødre* tødde dokumentarfilmen om en streit, norsk oppvekst.

Når en norsk regissør har filmet sine to sønner gjennom åtte år, er det klart det vekker oppsikt, og Holm har allerede blitt sammenlignet med den oscarvinnende *Boyhood*-regissøren Richard Linklater. Men der *Boyhood* lener seg på fiksjonen, gjennom et glimrende manus, har Holm latt kamera gå i åtte år, og satset på at det ville komme noe interessant ut av

all filmingen. Da er det ikke til å unngå at *Brødre* ender opp som en i overkant forseggjort *home video*.

Med få unntak er *Brødre* en nokså monoton film, som tidvis grenser til det kjedsommelige. Lukas og Markus vokser opp på Sagene, i trygge omgivelser, med mor Aslaug og far Tore. Vi er med guttene på skolen, fotballtreninger og ferier til idylliske Smøla. Sistnevnte er selve navet i filmen, og det vakre kystlandskapet gir rom til Holms eksistensielle tanker rundt egen oppvekst og hennes opphav.

Det er ingen tvil om at Holm er mor til to sjarmtroll som i løpet av sin oppvekst leverer en hel del gullkorn. Som når

yngstesønn Lukas gir opp fotballtreningen i en alder av fem, og forteller, eitrande sint og oppriktig, at han «drømmer om hevn». Eller når Markus, som usikker tenåring og nyfrelst rocker, kommer hjem med svartfarget hår, ring i øret, og er fra seg av nervøsitet for farens reaksjon på stilbyttet. Holm er også imponerende konsekvent. Hun tviholder på kameraet, og må på et tidspunkt spørre seg selv om det er riktig av henne å fortsette å filme i situasjoner der guttene hennes trenger en mor mer enn en filmskaper.

Det er ikke resultatet, men prosjektet i seg selv som er det mest interessante med *Brødre*. Holm har fanget sinnet, frustrasjonen og oppgittheten til sine sønner på en enestående

Brødre

Regi og manus: **Aslaug Holm**
Med: **Markus Holm Buvarp, Lukas Holm Buvarp, Tore Buvarp, Aslaug Holm**
Produksjonsselskap: **Fenris film**

måte. Men der en skulle kunne forvente flere finurlige situasjoner i løpet av åtte år, kastes vi på kjedsommeligste vis fram og tilbake mellom fotballbanen, Smøla og skolen. Verst er likevel Holms totalt overflødige sentimentale selvrefleksjon og hennes psykologlignende utspørring av guttene, som «Hva drømmer du om Markus?». Det gjør at en film som på sitt beste kunne blitt lavmælt og storslått, blir en trøttsom smør på fleskpreget affære.

Vilde Sagstad Imeland
anmeldelser@universitas.no

Vekslende, men vellykket

Vinklingen i *Den tilfældige rockestjernen* er både original og funksjonell, men dessverre så vid at de færreste vil henge med.

Den tilfældige rockestjernen gir oss historien om Kaizers Orchestra og deres surrealistiske mellomkrigsunivers, sett gjennom øynene til bandmedlem Helge Risa. Orgelpianisten er ikke som de andre bandmedlemmene. Han er en kristen trebarnsfar som ikke liker bruken av banneord i sangtekster. Likevel ble han ikonisk i det noen vil kalle Nordens største rockeband gjennom tidene. Risa er, som Ottosen sier innledningsvis, «den rockestjernen, av alle rockestjerner, som ikke skulle blitt rockestjerne.»

Med hyppig veksling mellom animasjon og dokumentarisk filming, gjør regissør Leiv Igor Devold et dristig forsøk på å revolusjonere dokumentarsjangeren. Det gjør han bokstavelig talt med vekslende hell. Risas karakter i bandet, «Omen

Mystisk: Helge Risa er ikke egentlig den personen han gir seg ut for å være.

FOTO: FILMWEB

Kaizer», er av det mørke, mystiske slaget. I fantasidelen av filmen famler han rundt i en krigsherjet bunker. Forsøket på å definere både Omen og det egenskapte Kaizers-universet drukner i et hav av visuelle effekter, og står i fare for å bli guffent og slitsomt å følge med på.

Som et portrett av Risa fungerer filmen langt bedre. Slik han fremstilles, i den dokumentariske delen vel å merke, skal det godt gjøres ikke å bli glad i ham. Flere av intervjuene er overraskende intime, og bildene fra

pianistens hjem og nåværende arbeidsplass er blant dokumentarens høydepunkter.

Kaizers Orchestra er allerede et gjennomdokumentert band. Det kunne derfor, paradoksalt nok, blitt vanskelig å underholde den genuine Kaizers-fanen. Ved å vinkle filmen gjennom Risas beskjedne og særegne personlighet skaper Devold noe nytt og engasjerende for alle seere.

Uavhengig av ditt forhold til bandet, er dette en absurd historie om en innesluttet type

Den tilfældige rockestjernen

Regi: **Leiv Igor Devold**
Med: **Helge Risa, Janove Ottosen, Geir Zahl, Terje Winterstø Røthing, Rune Solheim og Øyvind Storesund**

som tilfeldigvis ble selve symbolet for norsk rock. Samtidig gir filmen kunnskap om et band som hele Norge burde vite noe om. Og hvis du synes det blir vanskelig å henge med, kan du alltså lene deg tilbake og nyte det fenomenale lydsporet.

Magnus Braaten
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender

18. mars Dokumentarfilmfestival

Onsdag til søndag arrangeres *Eurodok2015*, en dokumentarfilmfestival. På Filmens Hus kan du oppleve ny norsk og europeisk dokumentarfilm av ypperste klasse. Fordelt på to program, konkurranseprogrammet og det norske programmet, byr de på i alt 24 filmer disse dagene. Årets åpningsfilm er den norske filmen *Brødre*. Filmen har allerede fått mye positive omtale og sammenlignes med fjorårets store snakkis, *Boyhood*. Gå inn på www.cinema-teket.no for program.
Filmens hus, 18.03–22.03

18. mars Frokostseminar

Professor Bernt Hagtvet og Demokratiprogrammet ved Universitetet i Oslo stiller med frokostseminar i tilknytning til studentenes Aktualitetssymposium ved Institutt for statsvitenskap. Hvem er demokratiets fiender og hva mener de er galt med demokratiet? Frokost serveres fra klokken 8.00.
Auditorium 7 i Eilert Sundts hus, 08.15

18. mars Uformell opera

Operapub og *Soirée på Neuf* er to faste arrangementer som har bestemt seg for å slå seg sammen denne torsdagen. *Soirée på Neuf* er en konsertserie der publikum får muligheten til å se og høre klassisk musikk spilt av et bredt spekter av unge musikere. *Operapub* inviterer regelmessig både nye og gamle sangstudenter til å dele sine toner. Arrangementet er gratis.
Biblioteket på Chateau Neuf, 20.00

18. mars Loppemarked

Nå er loppemarkedsesongen i gang igjen. Dette er en ypperlig anledning for deg som student til å spe på møblementet eller garderoben. Helgen 21.–22. mars arrangerer Hasle skole musikkorps sitt vårlige loppemarked. Om du, som nordmenn flest, har for mye ting, er det også mulig å gi bort ting. Det tas imot lopper på skolen 19. og 20. mars mellom kl. 18 og 20.
Hasle skole, 10.00

22. mars Sykkelhjelp

Har sykkelen din stått stille i vinter? Trill den til Birkelunden søndag 22. mars! Der får du råd og hjelp til å fikse typiske «startvansker», som skrikende bremses, flate dekk og rustet sykkelkjede. Sykkelkjøkkenet i Oslo (SKO) stiller med mekanikere, som mer enn gjerne lærer bort enkelt vedlikehold og reparasjon av sykler. Sykkelprosjektet i Oslo kommune bidrar med gratis sykkeleffekter og kaffe, og svarer på dine spørsmål om kommunens sykkelbuss. Arrangementet er gratis.
Birkelunden, 12.00

FOTO: HARALD GROVEN

Sliten sykkel? Ta med sykkelen din til Birkelunden søndag 22. mars og få hjelp til å fikse den i stand til våren!

Gi oss beskjed om arrangementer på epost: universitas@universitas.no

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

Frykter Eurobotia

Robotene kan i løpet av de neste 20 årene ta over halvparten av dagens jobber. Det vekker stor motstand i folkedypet.

– Det er det vi alltid har sagt: Nå kommer di hit og tar jobbene våre. Men skatt skal de ikke betale, og ingen av dem viser den minste vilje til å la seg integrere inn i det norske samfunnet, tordner mekaniker Max Mekker, som leder den norske grenen

av Patriotische Europäer gegen die Robotisierung des Abendlandes (PEGRDA).

Mekker og hans meningsfeller mener norske journalister og politikere i skjul

legger til rette for at robotene får innpass i Europa. Om ikke lenge vil maskinene ha den reelle makten, frykter de. Motivasjonen bak det de kaller Eurobotia, mener de er at akademikere, journalister og politikere har trygge jobber, siden robotene først går etter manuelt og repetitivt arbeid.

– Man skal lete lenge etter mer samvittighetsløse arbeidere enn roboter. Og ingen av dem tilkjenner seg den kristne verdiarven vi har her i landet, sier han.

– Terminator er ikke science fiction. Og det er PK-mafiaens skyld at det skjer, understreker han.

Krever TronsMOOC

Universitetet i Oslo har de siste årene virkelig tatt tak for å fornye seg og henge med i utviklingen.

– Vi kan ikke bare støve ned med gamle ting. Vi må tenke nytt! MOOCs, forskning i verdensklasse, splitter nye livsvitenskapsbygg og digital eksa... nei, stryk den siste... men ja, fornying og modernisering må til, utbasunerer UiO-rektor (Ole Petter Ottersen).

Og for å få plass til det nye, må det gamle vike. Snart er universitetsmuseene ferdig neglisjert, språksamlingene kastet på dør og de klassiske fagene strupet ned til aksept

tabel størrelse, og Ottersen har sett seg ut sitt neste moderniseringspunkt: Juridisk fakultet skal flytte u av sine ærverdige lokaler og samles i Tullingården, hvor blant andre Tronsmo holder til.

– Vår oppgave er å samle, foredle og formidle kunnskap. Den slags finner ikke sted i en nedstøvet gammel bokhandel. Nei, for den slags trengs flotte, nye bygg. Bøker er jo uansett avleggs. Ingen leser lenger, sier Ottersen.

Rektoren påpeker at Tronsmo, så vidt ham bekjent, ennå ikke har vurdert muligheten for å bli en MOOC isteden, og han kan derfor ikke ta dem seriøst som kunnskapsformidler.

Robolympics: Innen 2030 vil robotene ha overtatt for halvparten av alle idrettsutøvere.

Vi spør

av Boom Lorizzle

URED: Tommy Aarethun lar seg ikke skremme av motkandidat Mons Mikkelsen, som vil jobbe for næringsrik «hjernemat» i landets kantiner og både for og mot niqab.

Ikke skremt av beinhard konkurranse

Universitas’ analyseseksjon har, i fykt for å havne bakpå andre medier, skapt en studentpolitikergenerator. For å teste dens treffsikkerhet ringte vi NSO-lederkandidat Tommy Aarethun og gjorde en test.

Tommy Aarethun. Universitas erfarer, gjennom flere kilder, at det er opptil flere outsiderkandidater som stiller til valg som NSO-ledere. Kandidatene vil annonsere sine kandidaturer i løpet av nærmeste framtid. Er du kjent med de nye kandidatene?

– Nei, det er jeg ikke.

– Amanda Kirchhoff er en av dem. Hun er en engasjert ung kvinne fra studentforeningen ved Handelshøyskolen BI. Ungfolen vil jobbe for rabatt på utvalgte arrangementer i alle norske kulturhovedstader, for å få flere informasjonskampanjer med hashtag og for studentnær påvirkning. Kjenner du til henne?

– Nei.

– Så har vi Mons Mikkelsen, som er en engasjert ung mann fra programutvalget for Europastudier på UiO. Han vil jobbe for næringsrik «hjernemat» i landets kantiner, både for og mot niqab og for en felles front mot rapporteringstyranniet.

– Jeg kjenner ikke til ham heller, nei.

Joanna Kvernmosen er en engasjert ung kvinne fra Haraldsplass diakonale høgskole. Hun lanserer nå sitt kandidatur. Ungfolen vil jobbe med å videreutvikle arenaer for interaksjon mellom sentralledet og medlemslagene, for faglig påfyll og for at studentene skal tørre å heve stemmen. Hva synes du om den visjonen?

– Hehe. Jeg tenker at det er bra

og spennende at så mange så mange nye kandidater stiller til valg.

– Til sist er det Marianne Dammerud som er en engasjert ung kvinne fra Høgskolen i Nesna. Hun vil jobbe mot flere dialogprosjekter, med å tørre å ta de viktige debattene og for at studentpolitikken skal våge å være litt mer «Charlie».

–...

Det er åpenbart at kampen om NSO-vervet vil bli svært tøff. Vil du allerede nå vurdere din stilling, og trekke ditt kandidatur?

– Det vil jeg absolutt ikke, jeg opprettholder mitt kandidatur, uansett hva.

baksiden@universitas.no

Optipess

av Kristian Nygård

Rebus

av Kristine Alsaker

HINT: UNIVERSitas
FORRIGE UKES LØSNING: «Strømmen gikk på universitetet» Det klarte Jocke Swift, hurra!

UniversitasQuiz

av Anders R. Erikstad, Vegard R. Erikstad og Simen Braaten
Tidligere juniornorgesmestre i quiz

- Hvem vant femmila i Holmenkollen i helgen, og hvem ble tildelt den ettertraktede Holmenkollmedaljen?
- I hvilket selskap er Eldar Sætre konsernsjef?
- Hva er den engelske tittelen på tv-serien fra 1980- og 90-tallet der Ed O'Neill hadde hovedrollen? Han spiller nå i tv-serien *Modern Family*?
- I hvilke land ligger følgende vindistrikter: Sancerre, Langhe, Rioja, Stellenbosch og Mosel?
- Hva heter sørafrikaneren som var med å grunnlegge den amerikanske bilprodusenten Tesla Motors? Han er i dag sjef i selskapet.
- Hva het de to som vant lørdagens norske MGP-finale?
- Og i hvilken by skal den internasjonale finalen arrangeres?
- Hvem tok over som norsk statsminister i 1963 etter at Gerhardsen-regjeringen gikk av som følge av Kings Bay-ulykken?
- Hva het den norske grafikeren og maleren som døde forrige uke? Etternavnet hennes er også et verb i presens.
- Hva heter øystaten i det sørlige Stillehavet som nylig ble rammet av syklonen Pam?

- Stur Røthe (femmila) og Eldar Rønning
- Statoli
- Married... with Children (Bundy på norsk)
- Frankrike, Italia, Spania, Sør-Afrika og Tyskland
- Elon Musk
- Morland og Deborah Scarlett
- Wien
- John Lyng
- Inger Stitter
- Vanuatu